

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
จ.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ปัญหาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรม
ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

รอมร เข้มประทุม

รับบริการ

14 ก.พ. 2550

๒๕๖๑๒๔๙

216763

E-4 ต.ค. 25๕๐

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภทงบประมาณเงินรายได้ ประจำปี 2548

ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ISBN 974-384-325-6

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ต้องขอบพระคุณ ผศ.พิเศษ นพ.อนุพงษ์ สุธรรมนิรันดร์ จิตแพทย์เด็กโรงพยาบาลชลบุรี ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำต่อเนื่องมาโดยตลอด รศ.ไพรัตน์ วงษ์นาม อาจารย์ภาควิชา คณะศึกษาศาสตร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และสอนการใช้สถิติ ที่ถูกต้อง คุณสุภาวดี นวลมณี นักจิตวิทยา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้แบบประเมิน SDQ และให้ข้อมูลต่างๆที่เป็นประโยชน์มากมาย รวมทั้ง อาจารย์พรประภา ไทยอุทิศ ผู้อำนวยการ โรงเรียน โสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่อนุญาตให้ดำเนินการวิจัยในโรงเรียน โสตศึกษาจังหวัดชลบุรี อาจารย์จรัสรัตน์ ไกรเพชร รองผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนา วิชาการ และอาจารย์ณัฐพร โอภาไพบุลย์ รองผู้อำนวยการกลุ่มกิจการนักเรียน สำหรับการช่วยเหลือประสานงานกับทั้งครูที่ปรึกษาและนักเรียน รวมทั้งได้ให้แง่คิดและคำแนะนำต่างๆ ทำให้เข้าใจเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น และนายแพทย์พิสิษฐ์ พิริยาพรณ ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้อนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลาร่วมมือในการทำแบบประเมิน ผู้วิจัยหวังว่าการวิจัยในครั้งนี้สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการดูแลสุขภาพจิต และพฤติกรรม ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กทั่วไปต่อไป

แพทย์หญิงรอมร เข้มประทุม
ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อโครงการวิจัย	ปัญหาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
สาขา	วิทยาศาสตร์การแพทย์
ผู้วิจัย	นางสาวรรม แยมประทุม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มตัวอย่างคือเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียน โสตศึกษาจังหวัดชลบุรี อายุระหว่าง 11-16 ปี ใช้แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน ฉบับภาษาไทย ประกอบด้วยชุดประเมินพฤติกรรม 3 ชุดย่อยคือ ผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง เพื่อประเมินปัญหาพฤติกรรม 4 ด้านคือ ด้านอารมณ์ เกรออยู่ไม่นิ่ง ความสัมพันธ์กับเพื่อน ส่วนจุดแข็งคือสัมพันธภาพทางสังคม กลุ่มประชากรที่ศึกษามีทั้งสิ้น 70 คน สามารถเก็บข้อมูลได้ครบสมบูรณ์ ได้จำนวน 64 คน

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อจัดกลุ่มคะแนนปัญหาพฤติกรรม ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือ พฤติกรรมเกรอจำนวน 5 คน (ร้อยละ 7.8) จากชุดผู้ปกครองประเมิน พฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 7.8) จากชุดครูประเมิน และพฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 8 คน (ร้อยละ 12.5) จากชุดเด็กประเมินตนเอง และถ้านำค่าเฉลี่ยของแต่ละปัญหามาจัดกลุ่มจากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าถูกจัดอยู่ในกลุ่มปกติทั้งหมด การประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า การประเมิน โดยครู มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับเด็กประเมินตนเองเกือบทุกด้าน ยกเว้น พฤติกรรมด้านอารมณ์ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมพบว่า ปัจจัยอายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัญหาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมในชุดเด็กประเมินตนเอง ปัจจัยเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในชุดผู้ปกครอง และครูประเมิน และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัญหาพฤติกรรมเกรอ รวมทั้งมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปัญหาพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมในชุดครูประเมิน ปัจจัยเพศพบว่า เด็กผู้ชายมีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม และพฤติกรรมเกรอมากกว่าเด็กผู้หญิง ส่วนปัจจัยสภาพครอบครัว จากการประเมิน โดยครูพบว่า สภาพครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต มีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านอารมณ์ มากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบปัญหาพฤติกรรมหลายด้านจากการประเมินของผู้ปกครอง ครู และเด็กเอง และพบว่ามีความสัมพันธ์กับปัจจัยหลายอย่าง โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สมควรที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรให้ความสนใจและป้องกันปัญหาต่อไป

Title : Behavioral problems and factors affecting behavioral problems in deaf children

Field : Medical Science

Researcher : Ramorn Yampratoom

Abstract

This study aimed to assess behavioral problems and factors affecting them in deaf children.

Methods: A cross-sectional analytic study, of 64 deaf children aged between 11-16 years studying at Mathayomsuksa level, Chonburi School for the Deaf were enrolled. The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) Thai version was used to assess their behavior by parents, teacher and self-assessment in 5 categories: emotional, conduct, hyperactivity, peer problems and pro-social behavior. A Pearson's Product Moment Coefficient Correlation, t-test and multiple regression analysis were used.

Results: We found the most common risk to be conduct problems from parent-rating, emotional and peer problems risk from teacher and self-assessment, respectively. Mean scores of each subscale from all informants were in normal group. Correlations between teacher and self-assessment showed significant positive effect on almost every problem subscale except for emotional problems. A child's age showed positive correlation with peer problems and total difficulties from self-assessment. Parent and teacher-rating indicated that parental income had positive correlation with hyperactivity. Income showed positive correlation with conduct problems and negative correlation with pro-social behavior only in teacher-rating. Boys showed higher scores in hyperactivity, total difficulties and conduct subscales than girls. Children with separated or dead parents scored higher in emotional problems than those whose parents still lived together. Of particular interest was the significant negative correlation between almost every behavioral problem and average academic test scores and Thai language test scores.

Conclusions: To assess behavioral problems in deaf children, we should collect data from all informants. Mean scores of each subscale from all informants were in normal group. Teacher-rating correlated with self-assessment more than parent-rating. Academic achievement was the outstanding factors that affect almost every behavioral problem in deaf children in this study.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน Strengths and Difficulties Questionnaire	3
ความน่าเชื่อถือของแบบประเมิน	9
เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	11
จิตวิทยาและปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	12
3 วิธีดำเนินการวิจัย	14
รูปแบบการศึกษา	14
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
การวิเคราะห์ข้อมูล	15

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	20
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาพฤติกรรม	23
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการประเมินปัญหาพฤติกรรม จากผู้ประเมิน 3 กลุ่ม และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรม	38
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	55
ผลการศึกษา	56
อภิปรายผล	64
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	70
ภาคผนวก ก แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน (Strengths and Difficulties Questionnaire)	71
ภาคผนวก ข แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา	75
ประวัติย่อผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า	
ตารางที่ 1	เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม แจกแจงตามชุดผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง	5
ตารางที่ 2	เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม ชุดผู้ปกครองประเมิน	6
ตารางที่ 3	เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม แจกแจงตามชุดผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง	7
ตารางที่ 4	เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม แจกแจงตามชุดผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง	8
ตารางที่ 5	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมินSDQ และแบบประเมิน Rutter	9
ตารางที่ 6	ความเชื่อมั่น แสดงด้วยค่า Cronbach's alpha และความเที่ยงตรงของแบบประเมินSDQ	10
ตารางที่ 7	ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินSDQ ในชุดผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง แสดงด้วยค่า Cronbach's alpha	10
ตารางที่ 8	จำนวนและอัตราร้อยละของคนพิการ พ.ศ. 2544	11
ตารางที่ 9	แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลเพศ อายุ และชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	20
ตารางที่ 10	แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตาม อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว และสภาพครอบครัว	21
ตารางที่ 11	แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตาม เกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย	22
ตารางที่ 12	แสดงค่าร้อยละของคำตอบชุดผู้ปกครองประเมิน จำแนกตามรายข้อ และลักษณะปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ	23
ตารางที่ 13	แสดงค่าร้อยละของคำตอบชุดครูประเมิน จำแนกตามรายข้อ และลักษณะปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ	26
ตารางที่ 14	แสดงค่าร้อยละของคำตอบชุดเด็กประเมิน จำแนกตามรายข้อ และลักษณะปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ	29

ตารางที่ 15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) จากการประเมินโดยผู้ปกครอง	31
ตารางที่ 16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) จากการประเมินโดยครู	32
ตารางที่ 17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) จากการประเมินโดยเด็ก	32
ตารางที่ 18	แสดงการวิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็กไทย ชุดผู้ปกครองประเมิน	34
ตารางที่ 19	แสดงการวิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็กไทย ชุดครูประเมิน	35
ตารางที่ 20	แสดงการวิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็กไทย ชุดเด็กประเมินตนเอง	36
ตารางที่ 21	แสดงความสัมพันธ์ของการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ โดยผู้ประเมินต่างกัน คือ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง	38
ตารางที่ 22	แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับปัจจัยอายุ รายได้ครอบครัว/เดือน เกรดเฉลี่ย เกรดวิชาภาษาไทย ชุดผู้ปกครองประเมิน	40
ตารางที่ 23	แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับปัจจัยอายุ รายได้ครอบครัว/เดือน เกรดเฉลี่ย เกรดวิชาภาษาไทย ชุดครูประเมิน	41
ตารางที่ 24	แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับปัจจัย อายุ รายได้ครอบครัว/เดือน เกรดเฉลี่ย เกรดวิชาภาษาไทย ชุดเด็กประเมินตนเอง	42
ตารางที่ 25	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างเพศชายกับหญิงของกลุ่มตัวอย่าง ชุดผู้ปกครองประเมิน	45
ตารางที่ 26	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างเพศชายกับหญิงของกลุ่มตัวอย่าง ชุดครูประเมิน	46

ตารางที่ 27	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างเพศชายกับหญิงของกลุ่มตัวอย่าง ชุดเด็กประเมินตนเอง	47
ตารางที่ 28	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต ชุดผู้ปกครองประเมิน	48
ตารางที่ 29	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต ชุดครูประเมิน	49
ตารางที่ 30	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต ชุดเด็กประเมินตนเอง	50
ตารางที่ 31	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การทำนาย และผลการทดสอบนัยสำคัญของตัวทำนาย ระหว่าง คะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับ ความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหา ชุดผู้ปกครองประเมิน	51
ตารางที่ 32	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การทำนาย และผลการทดสอบนัยสำคัญของตัวทำนาย ระหว่าง คะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับ ความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหา ชุดครูประเมิน	52
ตารางที่ 33	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การทำนาย และผลการทดสอบนัยสำคัญของตัวทำนาย ระหว่าง คะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับ ความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหา ชุดเด็กประเมินตนเอง	53

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายหลักของการพัฒนาระบบสาธารณสุข คือการที่ประชากรของประเทศมีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งสภาพกาย และจิตใจ ในส่วนของการพัฒนาทางด้านจิตใจนั้น เริ่มตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งเป็นช่วงสำคัญที่จะเตรียมรากฐานของจิตใจไปสู่วัยผู้ใหญ่ เพื่อให้เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ มีเหตุผล ควบคุมอารมณ์ตนเอง ได้อย่างเหมาะสม มีความรู้จักตนเอง พึ่งตนเองได้ และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

กลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จัดเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะมีปัญหาทางด้านการพัฒนาทางภาษา และการพัฒนาพฤติกรรมและอารมณ์ จากการรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ.2544 พบว่าผู้พิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย มีมากถึง 240,904 คน ประมาณ 21.8 % ของผู้พิการทั่วประเทศ ดังนั้นการประเมินลักษณะปัญหาพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้ น่าจะมีประโยชน์ในการวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรม เพื่อการเข้าใจปัญหาของเด็กในกลุ่มนี้มากขึ้น เพื่อพัฒนาให้พวกเขาเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพจิตดี เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม อย่างเต็มศักยภาพต่อไป

ในปัจจุบัน มีการพัฒนาแบบสอบถาม เพื่อประเมินลักษณะพฤติกรรม และสุขภาพจิตของเด็กในด้านต่างๆหลายชนิด เช่น แบบสำรวจพฤติกรรมเด็ก Child Behavior Checklist (CBCL) โดย Thomas M. Achenbach (1978), แบบสำรวจพฤติกรรมเด็ก Thai Youth Checklist (TYC) โดย สมทรง สุวรรณเลิศ และวันชัย ไชยสิทธิ์ (2538) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Child Behavior Checklist (CBCL), แบบประเมินพฤติกรรมเด็กของ Michael Rutter (1970) และแบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) โดย Robert Goodman และคณะ (1997) โดยที่แบบประเมินแต่ละชนิดจะมีความเหมาะสมในการใช้ต่างกัน

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) นั้น เป็นแบบประเมินที่มีจุดเด่นคือสั้น และกระชับกว่า CBCL และสามารถวิเคราะห์ได้ทั้งจุดแข็ง และจุดอ่อน ประกอบด้วย 3 ชุด คือชุดที่ประเมิน โดยครู ผู้ปกครอง และตัวเด็กเองใน เด็กที่มีอายุ 11-16 ปี สร้างขึ้นโดย Robert Goodman และคณะ ในปี ค.ศ.1997 หลังจากนั้นในเวลาไม่นาน ได้รับความ

นิยมในวงกว้าง โดยได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ มากกว่า 50 ภาษา เพื่อนำมาใช้คัดกรอง ใช้กับผู้ป่วย และการวิจัยมากมาย ในประเทศไทย แพทย์หญิงพรณพิมล หล่อตระกูล และรองศาสตราจารย์มาโนช หล่อตระกูล (2543) ได้นำมาแปลเป็นภาษาไทย และนำไปศึกษาเพื่อทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม ความสอดคล้องภายในของเนื้อหา วิเคราะห์ปัจจัย และกำหนดจุดตัดที่เหมาะสมในการสืบค้นปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน จากนั้นมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างต่างๆ ในประเทศไทย และกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้มีการปรับคำถามบางประการในแบบสอบถามเพื่อการสื่อสารที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อแบบประเมินจาก “แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก” เป็น “แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน” ในปี พ.ศ.2546 รวมถึงมีการศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศเพื่อหาจุดตัดหรือเกณฑ์ของเด็กไทยในการแบ่งกลุ่มคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ เพื่อการคัดกรองดูแลปัญหาพฤติกรรมในเด็กไทยได้เหมาะสมมากขึ้น

การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรมในครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ในการคัดกรองและดูแลปัญหาพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยอายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เศรษฐฐานะ และสภาพครอบครัว ต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการประเมินปัญหาพฤติกรรมระหว่างผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในกลุ่มประชากรที่ศึกษา
2. เพื่อทราบความสัมพันธ์ของอายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เศรษฐฐานะ และสภาพครอบครัว ที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรม ในกลุ่มประชากรที่ศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการดูแลและประเมินพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
4. เป็นแนวทางในการใช้แบบประเมินเพื่อคัดกรองปัญหาพฤติกรรมในคลินิกกุมารเวชกรรมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ)

ลักษณะของแบบประเมิน

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) เป็นแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นโดย Robert Goodman (1997) จิตแพทย์เด็กชาวอังกฤษ จากแนวคิดด้านการให้ความสำคัญกับจุดแข็ง เพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับจุดอ่อนในพฤติกรรมด้านต่างๆ เนื่องจากมีจำนวนข้อคำถามที่สั้นและกระชับ เข้าใจง่าย และใช้เวลาในการทำไม่นาน จึงทำให้แบบประเมินนี้มีการใช้อย่างแพร่หลาย โดยมีการแปลเป็นภาษาต่างๆกว่า 50 ภาษา

แบบประเมินที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการประเมินพฤติกรรมเด็กอายุ 4-16 ปี ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ ครอบคลุมปัญหาพฤติกรรม 4 ด้าน ซึ่งเป็นจุดอ่อนได้แก่ ด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง (Hyperactivity) พฤติกรรมด้านอารมณ์ (Emotional problems) พฤติกรรมเกร (Conduct problems) พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน (Peer problems) และความสามารถของเด็กด้านสัมพันธภาพทางสังคม (Pro-social behavior) ซึ่งเป็นจุดแข็ง ส่วนคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมเป็นการรวมคะแนนปัญหาพฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ในแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ เป็นข้อคำถามทั้งในเชิงบวกและลบ ในแต่ละชุดของแบบประเมินประกอบด้วย 3 ชุดย่อย สำหรับผู้ประเมิน 3 กลุ่มคือ ผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง(ในเด็กอายุ 11-16 ปี) เป็นการประเมินพฤติกรรมเด็กในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา โดยเป็นข้อคำถามให้ผู้ประเมินเลือกตอบ 3 ระดับ คือไม่จริง จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในหน้าหลังของแบบประเมินเป็นข้อคำถามเพิ่มเติม เพื่อศึกษาผลกระทบ (Impact supplement) ของปัญหาพฤติกรรมเด็ก เพื่อประกอบการพิจารณาความรุนแรง และเป็นประโยชน์ในการติดตามช่วยเหลือเด็ก

การให้คะแนนและการแปลผล

การตอบแบ่งเป็น 3 ระดับ คือไม่จริง จริงบ้าง และจริงแน่นอน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ในข้อคำถามด้านลบ และพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ตอบไม่จริง เท่ากับ 0 คะแนน ตอบจริงบ้าง เท่ากับ 1 คะแนน และตอบจริงแน่นอน เท่ากับ 2 คะแนน ส่วนข้อคำถามด้านบวก

ตอบไม่จริง เท่ากับ 2 คะแนน ตอบจริงบ้าง เท่ากับ 1 คะแนน และตอบจริงแน่นอน เท่ากับ 0
คะแนน รายละเอียดเป็นดังต่อไปนี้

- พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ได้แก่อำถามที่ 1,4,9,17 และ 20
- พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ได้แก่อำถามที่ 2,10,15,21 และ 25
- พฤติกรรมด้านอารมณ์ ได้แก่อำถามที่ 3,8,13,16 และ 24
- พฤติกรรมเกร ได้แก่อำถามที่ 5,7,12,18 และ 22
- พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่อำถามที่ 6,11,14,19 และ 23

การให้คะแนนแต่ละข้อเป็นดังนี้

- คำถามด้านลบ ได้แก่อำถามที่ 2,3, 5,6,8, 10,12,13,15,16, 18,19, 22,23 และ24
และคำถามพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ได้แก่อำถามที่ 1,4,9,17 และ 20
ไม่จริง เท่ากับ 0 คะแนน จริงบ้าง เท่ากับ 1 คะแนน จริงแน่นอน เท่ากับ 2 คะแนน
- คำถามด้านบวก ได้แก่อำถามที่ 7,11,14,21 และ 25
ไม่จริง เท่ากับ 2 คะแนน จริงบ้าง เท่ากับ 1 คะแนน จริงแน่นอน เท่ากับ 0 คะแนน

ในแบบประเมินข้อคำถามแต่ละด้านถูกจัดให้กระจายประปรายกัน เมื่อนำมาแปลผลจึงนำมา
รวมเป็นกลุ่ม ในแต่ละด้าน เพื่อสะดวกในการแปลผล จากนั้นรวมคะแนนที่ได้ในแต่ละด้านและ
นำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานในแต่ละชุดของผู้ประเมิน เพื่อจัดกลุ่มปัญหาพฤติกรรมเป็น
3 ระดับคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ส่วนพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ซึ่ง
เป็นจุดแข็งนั้น จัดเป็น 3 ระดับเช่นกันคือ กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง การแปลผล
นอกจากวิเคราะห์คะแนนในแต่ละด้านแล้ว ยังนำคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมทั้ง 4 ด้านมาจัดกลุ่ม
ปัญหาด้วย

การวิเคราะห์ผลกระทบของปัญหาพฤติกรรมตามแบบประเมินในหน้าหลังนั้น ถ้าตอบว่า
ไม่เลย/ไม่มีปัญหา หรือ เล็กน้อย/มีปัญหาล็กน้อย ให้ 0 คะแนน ค่อนข้างมาก/มีปัญหาชัดเจน ให้
1 คะแนน และ มากที่สุด/มีปัญหาอย่างรุนแรง ให้ 2 คะแนน การแปลผล ถ้าคะแนนเป็น 0 หมายถึง
ปกติ คะแนนเท่ากับ 1 คะแนนขึ้นไป เป็นกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา ทั้งนี้ให้วิเคราะห์ในข้อย่อย
ของปัญหานั้นๆ การวิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมร่วมกับผลกระทบของปัญหา ในหน้าแรกและหน้า
หลังนั้น ผู้สร้างได้แนะนำการวิเคราะห์ปัญหาไว้ดังนี้ การตอบแบบประเมินในหน้าแรกเป็นการ
แสดงว่าเด็กมีปัญหาพฤติกรรมต่างๆหรือไม่ ส่วนการตอบในหน้าหลังเป็นการแสดงความรู้สึกของ
ผู้ประเมินต่อการเกิดปัญหาต่างๆเหล่านั้น ถ้าหน้าแรกประเมินว่าปกติ หน้าหลังประเมินว่ามีปัญหา
แสดงว่าผู้ประเมินวิตกกังวลต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กมาก ทำนองกลับกันถ้าหน้าแรกประเมิน
ว่ามีปัญหา หน้าหลังประเมินว่าปกติ แสดงว่าผู้ประเมินไม่วิตกกังวลต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็ก

มาก แต่ถ้าน้ำแรกประเมินว่ามีปัญหา น้ำหลังประเมินว่ามีปัญหา แสดงว่าผู้ประเมินมีความ
เข้าใจและรู้สึกต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กในระดับปกติ

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของแบบประเมินเพื่อจัดกลุ่มเด็กให้เหมาะสม ตาม
ลักษณะเฉพาะ ความแตกต่างของเด็กแต่ละกลุ่ม ในส่วนของจุดอ่อนประกอบด้วยปัญหาพฤติกรรม
ทั้ง 4 ด้าน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม แบ่งเป็น 3 ระดับคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมี
ปัญหา ส่วนพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ซึ่งเป็นจุดแข็งนั้น จัดเป็น 3 ระดับเช่นกันคือ
กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง ในเบื้องต้นจากการศึกษาของRobert Goodman (1997)
ได้เสนอจุดตัด (cut-off point) เพื่อจัดกลุ่มไว้ดังนี้ ปัญหาพฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน และคะแนนรวม
ปัญหาพฤติกรรม ให้ค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 90 ขึ้นไป เป็นกลุ่มมีปัญหา ค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์
ไทล์ที่ 80-89 เป็นกลุ่มเสี่ยง และค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0-79 เป็นกลุ่มปกติ ส่วนพฤติกรรม
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ให้จัดค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0-10 เป็นกลุ่มไม่มีจุดแข็ง ค่าคะแนน
เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 11-20 เป็นกลุ่มเสี่ยง และค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 21 ขึ้นไป เป็นกลุ่มมีจุดแข็ง
ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม แจกแจงตามชุดผู้ปกครองประเมิน ครู
ประเมิน และเด็กประเมินตนเอง (Robert Goodman, 1997)

พฤติกรรม	ปกติ	เสี่ยง	มีปัญหา
ผู้ปกครองประเมิน			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6-10	5	0-4
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-3	4	5-10
พฤติกรรมเกร	0-2	3	4-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-2	3	4-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-13	14-16	17-40
ครูประเมิน			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6-10	5	0-4
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-4	5	6-10
พฤติกรรมเกร	0-2	3	4-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-3	4	5-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-11	12-15	16-40

พฤติกรรม	ปกติ	เสี่ยง	มีปัญหา
เด็กประเมินตนเอง			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6-10	5	0-4
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-5	6	7-10
พฤติกรรมเกร	0-3	4	5-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-3	4-5	6-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-15	16-19	20-40

ในประเทศเยอรมัน ได้มีการศึกษาเพื่อหาเกณฑ์มาตรฐานของแบบประเมิน SDQ (Wolfgang Woerner, Andreas Becker, & Aribert Rothenberger, 2004) ศึกษาเด็กในชุมชนที่มีอายุระหว่าง 6-16 ปี จำนวน 930 คน โดยให้ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน และได้เกณฑ์มาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม ชุดผู้ปกครองประเมิน (Wolfgang Woerner et al., 2004)

พฤติกรรม	ปกติ	เสี่ยง	มีปัญหา
ผู้ปกครองประเมิน			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6-10	5	0-4
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-3	4	5-10
พฤติกรรมเกร	0-3	4	5-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-3	4	5-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-12	13-15	16-40

ในประเทศไทย สारโรว คาร์ตัน (2544) ทำวิจัยเพื่อศึกษาเกณฑ์มาตรฐานของแบบประเมิน SDQ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีอายุระหว่าง 6-18 ปี ในปีการศึกษา 2543 จำนวนทั้งสิ้น 3,668 คน และได้เกณฑ์มาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม แจกแจงตามชุดผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง (สาร์โรว คาร์ตัน, 2544)

พฤติกรรม	ปกติ	เสี่ยง	มีปัญหา
ผู้ปกครองประเมิน			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6-10	5	0-4
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-4	5	6-10
พฤติกรรมเกร	0-2	3	4-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-5	6	7-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-17	18-19	20-40
ครูประเมิน			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6-10	5	0-4
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-4	5	6-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-2	3	4-10
พฤติกรรมเกร	0-1	2	3-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-4	5	6-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-14	15-17	18-40
เด็กประเมินตนเอง			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6-10	5	0-4
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-4	5	6-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-4	5	6-10
พฤติกรรมเกร	0-3	4	5-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-3	4	5-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-15	16-18	19-40

ในพ.ศ.2549 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (อยู่ในระหว่างการตีพิมพ์) ได้ศึกษาหาเกณฑ์มาตรฐานในเด็กไทยทั่วประเทศ อายุระหว่าง 5-16 ปี จำนวนหมื่นกว่าคน ได้เกณฑ์มาตรฐานดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เกณฑ์คะแนนการจำแนกกลุ่มปัญหาพฤติกรรม แจกแจงตามชุดผู้ปกครองประเมิน ครู ประเมิน และเด็กประเมินตนเอง (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2549)

พฤติกรรม	ปกติ	เสี่ยง	มีปัญหา
ผู้ปกครองประเมิน			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	5-10	4	0-3
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-4	5	6-10
พฤติกรรมเกร	0-3	4	5-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-4	5	6-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-15	16-18	19-40
ครูประเมิน			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	5-10	4	0-3
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-3	4	5-10
พฤติกรรมเกร	0-3	4	5-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-4	5	6-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-13	14-16	17-40
เด็กประเมินตนเอง			
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	5-10	4	0-3
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0-5	6	7-10
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0-4	5	6-10
พฤติกรรมเกร	0-4	5	6-10
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0-4	5	6-10
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0-15	16-18	19-40

ความน่าเชื่อถือของแบบประเมิน

จากผลการศึกษาวิจัยประชากรในชุมชนประเทศอังกฤษ Robert Goodman (1997) ได้สำรวจเด็กอายุระหว่าง 5-15 ปี จำนวน 7,984 คน โดยใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พบว่า มีค่า sensitivity 63.3%, specificity 94.6%, positive predictive value 52.7% และ negative predictive value 96% และได้ศึกษาความสัมพันธ์ของแบบประเมิน SDQ เปรียบเทียบกับแบบประเมินพฤติกรรมเด็กของ Michael Rutter และแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก CBCL (Child Behavior Checklist) ของ Thomas M. Achenbach ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับทั่วโลก พบว่าแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก SDQ, Rutter และ CBCL ได้ผลสอดคล้องกันโดยมีความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมิน SDQ และแบบประเมิน Rutter ระหว่าง 0.82-0.92 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมิน SDQ และแบบประเมิน Rutter

Problem scales	SDQ-Rutter correlation	
	Parent report	Teacher report
	N = 346	N = 185
Total Deviance/Difficulties score	.88	.92
Conduct problems score	.88	.91
Emotional symptoms score	.78	.87
Hyperactivity score	.82	.90

จากการศึกษาความน่าเชื่อถือ และความแม่นยำของแบบประเมิน SDQ ในกลุ่มผู้ป่วยคลินิกจิตเวช ประเทศเยอรมัน อายุระหว่าง 5-17 ปี จำนวน 543 คน (Andreas Becker, Wolfgang Woerner, Marcus Hasselhorn, Tobias Banaschewski, & Aribert Rothenberger, 2004) พบว่ามีความน่าเชื่อถือระหว่าง 0.72-0.83 และค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมิน SDQ และแบบประเมิน CBCL ในระหว่าง 0.64-0.87 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความเชื่อมั่น แสดงด้วยค่า Cronbach's alpha และความเที่ยงตรงของแบบประเมินSDQ (Andreas Becker et al, 2004)

SDQ and CBCL scales	Reliability		Validity	
	SDQ-P	SDQ-T	correlation SDQ-P/CBCL	correlation SDQ-T/CBCL
Total scores	0.83	0.83	0.83***	0.87***
Emotional/Internalising	0.72	0.77	0.77***	0.80***
Conduct/Externalising	0.73	0.75	0.82***	0.86***
Hyperactivity/Attention problems	0.81	0.83	0.64***	0.80***
Peer/Social problems	0.76	0.77	0.75***	0.71***

*** $p \leq 0.001$ (Spearman rank correlations, two-tailed)

ในประเทศไทย พรรณพิมล หล่อตระกูล และคณะ (2543) แปลและพัฒนาแบบประเมิน SDQ เป็นภาษาไทย และนำไปศึกษาในเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-3 ที่มีอายุระหว่าง 11-16 ปี ของโรงเรียนจังหวัดนครนายก รวม 5,780 คน ได้ทดสอบค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยได้ค่า Cronbach's Alpha ของคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมระหว่าง 0.67-0.83 และแต่ละปัจจัยปัญหา ระหว่าง 0.23-0.79 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินSDQ ในชุดผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง แสดงด้วยค่า Cronbach's alpha (พรรณพิมล หล่อตระกูล และคณะ, 2543)

พฤติกรรม	ผู้ปกครองประเมิน	ครูประเมิน	เด็กประเมิน
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	0.65	0.79	0.56
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	0.61	0.75	0.54
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0.62	0.74	0.58
พฤติกรรมเกร	0.56	0.66	0.27
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0.23	0.30	0.31
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	0.74	0.83	0.67

สมชาติ สุทธิกาญจน์ (2543) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแบบประเมินSDQ และ แบบประเมิน CBCL ในเด็กประถมศึกษาที่โรงเรียนประถมสาธิต สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 215 คน ได้ผลดังนี้ ค่าความสอดคล้องภายใน (internal consistency) ของแบบประเมินSDQ มีค่าระหว่าง 0.78-0.87 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมิน (inter-rater agreement) ด้วยการวิเคราะห์ค่า

Pearson's Product Moment Coefficient Correlation ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่าง 0.39-0.56 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมจากแบบประเมินSDQ และ แบบประเมินCBCL มีค่าเท่ากับ 0.56-0.72 ถือว่าเป็นแบบประเมินที่มีความเชื่อถือได้ในระดับหนึ่ง สามารถนำไปใช้เป็นแบบประเมินมาตรฐานในงานคลินิกและงานวิจัยต่อไป

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผู้มีความบกพร่องทางการได้ยิน จัดเป็นกลุ่มหนึ่งของผู้พิการ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2537) เรื่องการกำหนดประเภทคนพิการ ไว้ดังนี้

- (1) คนพิการทางการมองเห็น
- (2) คนพิการทางการได้ยิน หรือการสื่อความหมาย
- (3) คนพิการทางกาย หรือการเคลื่อนไหว
- (4) คนพิการทางจิตใจ หรือพฤติกรรม
- (5) คนพิการทางสติปัญญา หรือการเรียนรู้

โดยที่ผู้พิการทางการได้ยิน หรือการสื่อความหมาย มีจำนวนมากเป็นอันดับที่ 2 ของผู้พิการทั่วประเทศไทย อัตราร้อยละ 21.9 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี, 2544)

ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและอัตราร้อยละของคนพิการ พ.ศ. 2544

ลักษณะความพิการ	จำนวน			อัตราร้อยละ		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
จำนวนคนพิการ	1,100,761	657,769	442,992			
พิการทางการมองเห็น	123,157	70,556	52,601	11.2	10.7	11.9
พิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย	240,904	126,759	114,146	21.9	19.3	25.8
พิการทางกายและการเคลื่อนไหว	512,989	320,514	192,473	46.6	48.7	43.4
พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม	81,262	50,589	30,673	7.4	7.7	6.9
พิการทางสติปัญญาและการเรียนรู้	222,004	134,489	77,515	20.2	20.4	17.5

หมายเหตุ: ลักษณะความพิการตอบได้มากกว่า 1 ลักษณะ

ที่มา: รายงาน การสำรวจคนพิการ พ.ศ. 2544 สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี

จิตวิทยาและปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางด้านร่างกายตามลำดับขั้นเช่นเดียวกับเด็กปกติ แต่มีลักษณะทางพฤติกรรมและจิตวิทยาบางด้านที่เบี่ยงเบนไป ดังนี้ (พิมพ์พรรณ วรชุตินทร, 2542)

พัฒนาการทางภาษาและการพูด

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะหัดพูดช้า เด็กมักไม่ค่อยร้อง หรือร้องเสียงดังผิดปกติ การเปล่งเสียงเลียนแบบผู้อื่นแทบจะไม่มีเลย ทั้งนี้ขึ้นกับความรุนแรงของความพิการของประสาทหู เมื่อเด็กไม่ได้ยินเสียงตัวเอง หรือเสียงคำพูดผู้อื่น ก็ไม่เกิดการเลียนแบบเสียงพูด จึงพูดช้าหรือพูดไม่ได้เลย ปัญหาเกี่ยวกับภาษาก็เช่นเดียวกัน เด็กมีความรู้เกี่ยวกับศัพท์ต่างๆ น้อย เรียงคำในประโยคที่ผิดหลักภาษา เป็นต้น

ความสามารถทางสติปัญญา

ได้มีการถกเถียงกันมากมายเกี่ยวกับความบกพร่องทางการได้ยินและความสามารถทางสติปัญญา มีการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกิดขึ้นควบคู่กับพัฒนาการทางภาษา บ้างก็พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่มีความเข้าใจ เนื่องจากขาดการชี้แจงที่ชัดเจน ซึ่งที่จริงแล้วเขามีภาษามือ หรือภาษาท่าทาง ถ้าหากเราสามารถสื่อสารได้ชัดเจนจะพบว่า เด็กเหล่านี้ก็มีสติปัญญาเหมือนคนปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในเรื่องการอ่าน ซึ่งขึ้นกับทักษะทางภาษา มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำกว่าเด็กปกติ เพราะการทำข้อสอบต้องอาศัยทักษะทางภาษาทั้งสิ้น

การปรับตัวทางสังคม

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในการปรับตัวมาก โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในชั้นเรียนร่วม เด็กเหล่านี้จะถูกเด็กปกติทอดทิ้ง และรวมกลุ่มกันเองกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน เมื่อไม่สามารถสื่อสารกับเด็กปกติได้ ทำให้มีปัญหาทางอารมณ์ เช่น ก้าวร้าว เศร้าซึม หงุดหงิด ขุนเขี้ยว ยังมีผลกระทบต่อบุคลิกภาพของเด็กด้วย เช่น มักจะเป็นคนแข็งกระด้าง เข้าข้างตนเอง ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ดื้อดิ่ง ขาดความเห็นอกเห็นใจ และถูกชักจูงง่าย

จากการศึกษาในประเทศปากีสถาน (Umama Naeem, 2001) ได้ศึกษารูปแบบของปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวน 25 คน และเปรียบเทียบกับเด็กปกติจำนวนและลักษณะคล้ายกัน อายุระหว่าง 6-11 ปี โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก CBCL และ SDQ 2 ชุด คือชุดผู้ปกครองประเมิน และครูประเมินร่วมกับ semi-structured interview พบว่า

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้คะแนนปัญหาพฤติกรรมจากแบบประเมินทั้งสองมากกว่าเด็กปกติ โดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง เด็กเล็กมีปัญหาพฤติกรรมมากกว่าเด็กโต

นอกจากปัจจัยทางความบกพร่องทางการได้ยินของเด็กแล้ว ปัจจัยภายนอกอื่นๆ ก็มีผลต่อการพัฒนาสภาพจิตใจของเด็กด้วย ดังการศึกษาในประเทศตุรกี (Polat, 2003) ศึกษาปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาสภาพจิตใจและสังคม ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยศึกษาในเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,097 คน ที่ประเทศตุรกี พบว่า ความรุนแรงของความบกพร่องทางการได้ยิน ภาวะพิการซ้ำซ้อน และอายุที่เริ่มเป็น มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการพัฒนาสภาพจิตใจและสังคม และมีปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การได้ใส่เครื่องช่วยฟัง ความสามารถในการใช้ภาษาและการสื่อสาร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะการได้ยินของผู้ปกครอง ก็ส่งผลต่อการพัฒนาสภาพจิตใจและสังคมด้วย

กล่าวโดยสรุปมุมมองเกี่ยวกับสุขภาพจิตในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมี 2 มุมมอง (Moores, 2001) คือ ในเบื้องต้นมองปัญหาการปรับตัว ปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้เป็นเนื่องจากการไม่ได้ยิน ที่เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความแตกต่างจากเด็กปกติ (deviance model) และอีกมุมมองหนึ่งซึ่งกำลังเป็นที่สนใจมากขึ้นคือ การมุ่งศึกษาเรื่องพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ในเด็กกลุ่มนี้ มากกว่าที่จะเน้นศึกษาความแตกต่างจากเด็กปกติ เนื่องจากปัญหาใหญ่ไม่ใช่จากการไม่ได้ยินของเด็ก แต่เป็นปัญหาจากผลกระทบของการไม่ได้ยินนั้นเช่น จากการศึกษาปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมจากครอบครัว และคนรอบข้าง จากระบบการศึกษา เป็นต้น (Vernon and Andrews, 1990 อ้างถึงใน Moores, 2001)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาปัญหาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรีนั้น ผู้วิจัยได้วางแผนดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

รูปแบบการศึกษา

เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Cross sectional analytic study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ เด็กนักเรียน โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่มีอายุ 11- 16 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 70 คน ทั้งนี้ไม่รวมนักเรียนที่มีความพิการซ้ำซ้อนในด้านอื่นๆ และต้องมีความสามารถในการอ่านหรือเข้าใจภาษามือและเขียนภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้สามารถเป็นตัวแทนที่เหมาะสมในการศึกษา ผู้วิจัยเลือกกำหนดจำนวนที่เหมาะสมโดยใช้วิธีของ Yamane

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร} \quad n &= N / (1 + Ne^2) \\ e &= 0.05 \end{aligned}$$

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 59.57 คน

การศึกษาคั้งนี้ได้ส่งแบบประเมินให้กับนักเรียนทุกคนใน โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่มีอายุ 11- 16 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 70 คน และได้แบบสอบถามกลับมาครบทั้ง 3 ชุด ได้แก่ ผู้ปกครองประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง ต่อเด็กนักเรียน 1 คน จำนวนทั้งสิ้น 64 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เสนอโครงการขออนุมัติทำการวิจัยต่อคณะกรรมการกั่นกรองงานวิจัย และผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ขออนุญาตทำการวิจัยในคนต่อคณะกรรมการจริยธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ขออนุญาตกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เพื่อนำแบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน The Strengths and Difficulties Questionnaire: SDQ มาใช้ในการวิจัย
4. ขออนุญาตผู้อำนวยการ โรงเรียน โสตศึกษาจังหวัดชลบุรี เพื่อทำการวิจัยในนักเรียน
5. ประสานงานครูผู้ดูแลนักเรียน
6. แนะนำตัวเอง ชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ และวิธีการตอบแบบประเมิน
7. ให้ผู้ปกครอง และครูของกลุ่มตัวอย่าง มีโอกาสสอบถามทำความเข้าใจ และลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมโครงการ
8. ครูที่ปรึกษาอธิบายรายละเอียดของข้อคำถามเพิ่มเติมให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นภาษามือเพื่อความเข้าใจในแบบประเมินมากขึ้น
9. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบประเมินด้วยตัวเอง และเนื่องจากโรงเรียน โสตศึกษาจังหวัดชลบุรี เป็นโรงเรียนประจำผู้ปกครองบางส่วนอยู่ไกลจึงมีบางส่วนของแบบประเมินที่ประเมินโดยผู้ปกครองส่งกลับมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ การดำเนินการเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2548 จนถึงเดือนมีนาคม 2549 ข้อมูลของเด็กแต่ละคนประกอบด้วย 3 ชุดย่อย คือผู้ปกครองที่ใกล้ชิดและดูแลเด็กเกินระยะ 6 เดือน 1 ชุด ครูที่ปรึกษาซึ่งคุ้นเคยกับเด็กเกินระยะ 6 เดือน 1 ชุด และเด็กประเมินตนเอง 1 ชุด ในรายที่ได้แบบประเมินคืนมาไม่ครบทั้ง 3 ชุดจะถูกตัดออกจากการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้อง แล้วดำเนินการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และแยกวิเคราะห์เป็น 3 ตอนดังนี้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ซึ่งประกอบด้วยเพศ อายุ ชั้นเรียน อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว/เดือน สภาพครอบครัว เกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย นำมาวิเคราะห์โดยพรรณนาลักษณะทั่วไป โดยใช้ค่าจำนวน และร้อยละ

ตอนที่ 2

2.1 วิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมเป็นรายชื่อ และผลการประเมินจุดอ่อนและจุดแข็งแบ่งตามปัญหาพฤติกรรม และความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหา จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง โดยแจกแจงเป็นคำร้อยละ และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน จัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549)

2.2 วิเคราะห์แจกแจงลักษณะปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) แบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา/ กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง โดยแจกแจงเป็นจำนวนคน และร้อยละ จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

ตอนที่ 3

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรม จากผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation

3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาพฤติกรรม กับ อายุ เศรษฐฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศของนักเรียน และสภาพครอบครัวต่อปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

3.4 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Analysis ระหว่างปัจจัยปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหา โดยศึกษาทั้ง 3 ชุด ได้แก่ ชุดผู้ปกครอง ชุดครู และชุดเด็กประเมินตนเอง

การให้คะแนนรายชื่อของแบบประเมิน

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนเด็กแต่ละคนประกอบด้วย 3 ชุดคือ ผู้ปกครอง ประเมิน ครูประเมิน และเด็กประเมินตนเอง การตอบแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ไม่จริง จริงบ้าง และจริงแน่นอน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ในข้อคำถามด้านลบ และพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม ตอบไม่จริง เท่ากับ 0 คะแนน ตอบจริงบ้าง เท่ากับ 1 คะแนน และตอบจริงแน่นอน เท่ากับ 2

คะแนน ส่วนข้อคำถามด้านบวก ตอบไม่จริง เท่ากับ 2 คะแนน ตอบจริงบ้าง เท่ากับ 1 คะแนน และ
ตอบจริงแน่นอน เท่ากับ 0 คะแนน ปัญหาพฤติกรรม 4 ด้าน และจุดแข็งด้านสัมพันธภาพทางสังคม
อีก 1 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 25 ข้อดังนี้

- พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ได้แก่ข้อคำถามที่ 1,4,9,17 และ 20
- พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ได้แก่ข้อคำถามที่ 2,10,15,21 และ 25
- พฤติกรรมด้านอารมณ์ ได้แก่ข้อคำถามที่ 3,8,13,16 และ 24
- พฤติกรรมเกรง ได้แก่ข้อคำถามที่ 5,7,12,18 และ 22
- พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ข้อคำถามที่ 6,11,14,19 และ 23

ในหน้าหลังของแบบประเมิน เป็นข้อมูลของการประเมินผลกระทบและ
ความรู้สึกว่ามีปัญหา ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้ ถ้าตอบว่าไม่เลย/ไม่มีปัญหา หรือเล็กน้อย ให้ 0
คะแนน ถ้าตอบว่าค่อนข้างมาก/มีปัญหาชัดเจน ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบว่ามากที่สุด/มีปัญหาอย่าง
รุนแรง ให้ 2 คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นเรียน อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว/เดือน สภาพครอบครัว เกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 2

2.1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมเป็นรายข้อ และผลการประเมินจุดอ่อนและจุดแข็งแบ่งตามปัญหาพฤติกรรม และความรู้สึกว่ามีปัญหา จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง โดยแจกแจงเป็นค่าร้อยละ และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน จัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549)

2.2 วิเคราะห์แจกแจงลักษณะปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) แบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา/กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง โดยแจกแจงเป็นจำนวนคน และร้อยละ จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

ตอนที่ 3

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรม จากผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation

3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาพฤติกรรม กับ อายุ เศรษฐฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศของนักเรียน และสภาพครอบครัวต่อ ปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

3.4 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Analysis ระหว่างปัจจัยปัญหาพฤติกรรม ด้านต่างๆ กับความรู้สึกมีปัญห โดยศึกษาทั้ง 3 ชุด ได้แก่ ชุดผู้ปกครอง ชุดครู และชุดเด็กประเมินตนเอง

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นเรียน อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว/เดือน สภาพครอบครัว เกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย ดังตารางที่ 9-11 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลเพศ อายุ และชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	31	48.4
หญิง	33	51.6
รวม	64	100.0
อายุ		
13 ปี	9	14.1
14 ปี	23	35.9
15 ปี	16	25.0
16 ปี	16	25.0
รวม	64	100.0
ชั้นเรียน		
ม.1	25	39.1
ม.2	24	37.5
ม.3	14	21.9
ม.4	1	1.6
รวม	64	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชายและหญิง จำนวนใกล้เคียงกัน คือเป็นเพศชายจำนวน 31 คน (ร้อยละ 48.4) และเพศหญิงจำนวน 33 คน (ร้อยละ 51.6) มีอายุตั้งแต่ 13-16 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 14-16 ปี โดยมีอายุ 14 ปีจำนวน 23 คน(ร้อยละ 35.6) อายุ 15 และ 16 ปี จำนวนเท่ากันคือ 16 คน (ร้อยละ 25) ส่วนอายุ 13 ปี มีเพียง 9 คน (ร้อยละ 14.1) กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-4 โดยส่วนใหญ่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.1-ม.3 จำนวน 25 คน (ร้อยละ 39.1) 24 คน (ร้อยละ 37.5) และ 14 คน (ร้อยละ 21.9) ตามลำดับ และมีเพียง 1 คน (ร้อยละ 1.6) อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตาม อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว และสภาพครอบครัว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพบิดา		
รับจ้าง	35	54.7
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	6	9.4
ค้าขาย	7	10.9
เกษตรกร	6	9.4
อื่นๆ	2	3.1
ไม่ให้ข้อมูล	8	12.5
รวม	64	100.0
อาชีพมารดา		
รับจ้าง	34	53.1
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	1	1.6
ค้าขาย	12	18.8
เกษตรกร	7	10.9
อื่นๆ	6	9.4
ไม่ให้ข้อมูล	4	6.3
รวม	64	100.0
รายได้ครอบครัว/เดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	13	20.3
5,000-10,000 บาท	29	45.3
10,000-15,000 บาท	10	15.6
มากกว่า 15,000 บาท	9	14.1
ไม่ให้ข้อมูล	3	4.7
รวม	64	100.0
สภาพครอบครัว		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	56.3
บิดามารดาแยกกันอยู่	22	34.4
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	6	9.4
รวม	64	100.0

จากตารางที่ 10 บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 54.7) ก้าขาย 7 คน (ร้อยละ 10.9) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 6 คน (ร้อยละ 9.4) เกษตรกร 6 คน (ร้อยละ 9.4) อาชีพอื่นๆ 2 คน (ร้อยละ 3.1) และไม่ให้ข้อมูล 8 คน (ร้อยละ 12.5) มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 34 คน (ร้อยละ 53.1) ก้าขาย 12 คน (ร้อยละ 18.8) เกษตรกร 7 คน (ร้อยละ 10.9) อาชีพอื่นๆ 6 คน (ร้อยละ 9.4) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 1 คน (ร้อยละ 1.6) และไม่ให้ข้อมูล 4 คน (ร้อยละ 6.3) รายได้ครอบครัว/เดือน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท จำนวน 29 คน (ร้อยละ 45.3) และมีจำนวนถึง 13 คน (ร้อยละ 20.3) ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้อยู่ในช่วง 10,000-15,000 บาท จำนวน 10 คน (ร้อยละ 15.6) รายได้มากกว่า 15,000 บาท จำนวน 9 คน (ร้อยละ 14.1) และไม่ให้ข้อมูล 3 คน (ร้อยละ 4.7) สภาพครอบครัว ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 36 คน (ร้อยละ 56.3) บิดามารดาแยกกันอยู่ 22 คน (ร้อยละ 34.4) และ บิดาหรือมารดาเสียชีวิต 6 คน (ร้อยละ 9.4)

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตาม เกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ย		
น้อยกว่า 2.00	25	39.1
2.00-3.00	34	53.1
3.01-3.50	5	7.8
มากกว่า 3.50	0	0
รวม	64	100.0
เกรดวิชาภาษาไทย		
น้อยกว่า 2.00	29	45.3
2.00-3.00	24	37.5
3.01-3.50	6	9.4
มากกว่า 3.50	5	7.8
รวม	64	100.0

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.00-3.00 จำนวน 34 คน (ร้อยละ 53.1) และมีจำนวนถึง 25 คน (ร้อยละ 39.1) ที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 ในวิชาภาษาไทย ส่วนใหญ่มีเกรดน้อยกว่า 2.00 เป็นจำนวนถึง 29 คน (ร้อยละ 45.3) และเกรดอยู่ในช่วง 2.00-3.00 จำนวน 24 คน (ร้อยละ 37.5)

ตอนที่ 2

ตอนที่ 2.1 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมเป็นรายชื่อ และผลการประเมิน จุดอ่อนและจุดแข็งแบ่งตามปัญหาพฤติกรรม และความรู้สึกว่ามีปัญหา จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมิน ดังตารางที่ 12-14 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงคำร้อยละของคำตอบจากผู้ปกครองประเมิน จำแนกตามรายชื่อ และลักษณะ ปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ

ข้อคำถาม	ร้อยละ		
	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม			
ข้อ 1 ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น	0.0	65.6	34.4
ข้อ 4 เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น(ขนม ของเล่น ดินสอ ฯลฯ)	1.6	46.9	51.6
ข้อ 9 ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายใจหรือเจ็บป่วย	10.9	59.4	29.7
ข้อ 17 ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า	0.0	32.8	67.2
ข้อ 20 มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (พ่อแม่ ครู เด็กอื่น)	0.0	62.5	37.5
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง			
ข้อ 2 อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้	53.1	35.9	10.9
ข้อ 10 หยุกหยิก หรือเดินไปเดินมาตลอดเวลา	78.1	18.8	3.1
ข้อ 15 วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ	57.8	34.4	7.8
ข้อ 21 คิดก่อนทำ	4.7	73.4	21.9
ข้อ 25 มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ	6.3	42.2	51.6
พฤติกรรมด้านอารมณ์			
ข้อ 3 บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ	78.1	21.9	0.0
ข้อ 8 มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย	59.4	35.9	4.7
ข้อ 13 ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ	84.4	15.6	0.0
ข้อ 16 วิตกกังวลหรือคิดแฉเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่	50.0	46.9	3.1
เสียความมั่นใจง่าย			
ข้อ 24 มีความกลัวหลายเรื่อง หลวกลัวง่าย	59.4	35.9	4.7

371.912

ร 151 2/

216763

ตารางที่ 12 แสดงค่าร้อยละของคำตอบชุดผู้ปกครองประเมิน จำแนกตามรายข้อ และลักษณะ ปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ร้อยละ		
	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
พฤติกรรมเกร			
ข้อ 5 แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน	56.3	32.8	10.9
ข้อ 7 โดยปกติแล้ว เชื้อฟัง ทำตามที่คุณใหญ่บอก	3.1	53.1	43.8
ข้อ 12 มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ	85.9	14.1	0.0
ข้อ 18 พุดปดหรือขี้โก่งบ่อยๆ	68.8	29.7	1.6
ข้อ 22 ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น	92.2	7.8	0.0
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน			
ข้อ 6 ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง	60.9	31.3	7.8
ข้อ 11 มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน	10.9	23.4	65.6
ข้อ 14 โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น	1.6	43.8	54.7
ข้อ 19 ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก	40.6	56.3	3.1
ข้อ 23 เข้ากับคุณใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น	14.1	70.3	15.6
ข้อคำถาม	ร้อยละ		
ความรู้สึกว่ามีปัญหา			
ไม่มีปัญหา		62.5	
มีปัญหาเล็กน้อย		29.7	
มีปัญหาชัดเจน		6.3	
มีปัญหารุนแรง		1.6	

จากตารางที่ 12 การประเมินรายข้อ ชุดผู้ปกครองประเมิน พฤติกรรมด้านสัมพันธ์ทางสังคม ส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอนในเรื่อง ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น (ร้อยละ 65.6 และ 34.4) เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ร้อยละ 46.9 และ 51.6) ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายหรือเจ็บป่วย (ร้อยละ 59.4 และ 29.7) ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า (ร้อยละ 32.8 และ 67.2) มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (ร้อยละ 62.5 และ 37.5) พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้ (ร้อยละ 53.1 และ 35.9) หยุกหยิกหรือเดินไปเดินมาตลอดเวลา (ร้อยละ 78.1 และ 18.8) วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ (ร้อยละ 57.8 และ 34.4) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง คิดก่อนทำ (ร้อยละ 73.4 และ

21.9) มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ (ร้อยละ 42.2 และ 51.6) พฤติกรรมด้านอารมณ์ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่องบ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ (ร้อยละ 78.1 และ 21.9) มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย (ร้อยละ 59.4 และ 35.9) ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ (ร้อยละ 84.4 และ 15.6) วิตกกังวลหรือคิดแฉเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย (ร้อยละ 50.0 และ 46.9) มีความกังวลหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย (ร้อยละ 59.4 และ 35.9) พฤติกรรมเกร ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน (ร้อยละ 56.3 และ 32.8) มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ (ร้อยละ 85.9 และ 14.1) พุดปดหรือขี้โกงบ่อยๆ (ร้อยละ 68.8 และ 29.7) ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น (ร้อยละ 92.2 และ 7.8) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง โดยปกติแล้วเชื่อฟัง ทำตามที่ผู้ใหญ่บอก (ร้อยละ 53.1 และ 43.8) พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง (ร้อยละ 60.9 และ 31.3) ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก (ร้อยละ 40.6 และ 56.3) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน (ร้อยละ 23.4 และ 65.6) โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น (ร้อยละ 43.8 และ 54.7) เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น (ร้อยละ 70.3 และ 15.6) ความรู้สึกว่ามีปัญหา ส่วนใหญ่รู้สึกว่ามีปัญหา (ร้อยละ 62) นอกนั้นรู้สึกว่ามีปัญหาเล็กน้อย (ร้อยละ 29.7) มีปัญหาชัดเจน (ร้อยละ 6.3) และมีปัญหารุนแรง (ร้อยละ 1.6)

ตารางที่ 13 แสดงค่าร้อยละของคำตอบชุดครูประเมิน จำแนกตามรายชื่อ และลักษณะปัญหา พฤติกรรมด้านต่างๆ

ข้อคำถาม	ร้อยละ		
	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม			
ข้อ 1 ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น	6.3	59.4	34.4
ข้อ 4 เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น(ขนม ของเล่น ดินสอ ฯลฯ)	3.1	65.6	31.3
ข้อ 9 ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายใจหรือเจ็บป่วย	1.6	57.8	40.6
ข้อ 17 ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า	4.7	60.9	34.4
ข้อ 20 มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (พ่อแม่ ครู เด็กอื่น)	7.8	60.9	31.3
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง			
ข้อ 2 อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้	60.9	34.4	4.7
ข้อ 10 หยุกหยิก หรือดิ้นไปดั้นมาตลอดเวลา	85.9	10.9	3.1
ข้อ 15 วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ	70.3	28.1	1.6
ข้อ 21 คิดก่อนทำ	6.3	73.4	20.3
ข้อ 25 มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ	3.1	57.8	39.1
พฤติกรรมด้านอารมณ์			
ข้อ 3 บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ	70.3	29.7	0.0
ข้อ 8 มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย	56.3	43.8	0.0
ข้อ 13 ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ	78.1	21.9	0.0
ข้อ 16 วิดกกังวลหรือติดแฉเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่	34.4	60.9	4.7
เสียความมั่นใจง่าย			
ข้อ 24 มีความกลัวหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย	43.8	56.3	0.0

ตารางที่ 13 แสดงคำร้อยละของคำตอบชุดครูประเมิน จำแนกตามรายชื่อ และลักษณะปัญหา พฤติกรรมด้านต่างๆ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ร้อยละ		
	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
พฤติกรรมเกร			
ข้อ 5 แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน	60.9	37.5	1.6
ข้อ 7 โดยปกติแล้ว เชื่อฟัง ทำตามผู้ใหญ่บอก	3.1	56.3	40.6
ข้อ 12 มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ	81.3	15.6	3.1
ข้อ 18 พุดปดหรือขี้โกงบ่อยๆ	60.9	37.5	1.6
ข้อ 22 ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น	90.6	9.4	0.0
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน			
ข้อ 6 ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง	71.9	26.6	1.6
ข้อ 11 มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน	0.0	42.2	57.8
ข้อ 14 โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น	3.1	65.6	31.3
ข้อ 19 ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก	65.6	29.7	4.7
ข้อ 23 เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น	15.6	56.3	28.1
ข้อคำถาม	ร้อยละ		
ความรู้สึกว่ามีปัญหา			
ไม่มีปัญหา		89.1	
มีปัญหาเล็กน้อย		10.9	
มีปัญหาชัดเจน		0.0	
มีปัญหารุนแรง		0.0	

จากตารางที่ 13 การประเมินรายชื่อ ชุดครู พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ส่วนใหญ่ ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น (ร้อยละ 59.4 และ 34.4) เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ร้อยละ 65.6 และ 31.3) ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายหรือเจ็บป่วย (ร้อยละ 57.8 และ 40.6) ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า (ร้อยละ 60.9 และ 34.4) มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (ร้อยละ 60.9 และ 31.3) พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้ (ร้อยละ 60.9 และ 34.4) หยุกหยิก หรือดิ้นไปดิ้นมา ตลอดเวลา (ร้อยละ 85.9 และ 10.9) วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ (ร้อยละ 70.3 และ 28.1) และส่วน

ใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง คิดก่อนทำ (ร้อยละ 73.4 และ 20.3) มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ (ร้อยละ 57.8 และ 39.1) พฤติกรรมด้านอารมณ์ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ (ร้อยละ 70.3 และ 29.7) มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย (ร้อยละ 56.3 และ 43.8) ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ (ร้อยละ 78.1 และ 21.9) วิตกกังวลหรือติดใจเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย (ร้อยละ 34.4 และ 60.9) มีความกังวลหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย (ร้อยละ 43.8 และ 56.3) พฤติกรรมเกร ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน (ร้อยละ 60.9 และ 37.5) มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ (ร้อยละ 81.3 และ 15.6) พุดคดหรือขี้โกงบ่อยๆ (ร้อยละ 60.9 และ 37.5) ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น (ร้อยละ 90.6 และ 9.4) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง โดยปกติแล้วเชื่อฟัง ทำตามที่คุณใหญ่บอก (ร้อยละ 56.3 และ 40.6) พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง ค่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง (ร้อยละ 71.9 และ 26.6) ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก (ร้อยละ 65.6 และ 29.7) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน (ร้อยละ 42.2 และ 57.8) โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น (ร้อยละ 65.6 และ 31.3) เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น (ร้อยละ 56.3 และ 28.1) ความรู้สึกว่ามีปัญหา ส่วนใหญ่รู้สึกว่ามีปัญหา (ร้อยละ 89.1) นอกนั้นรู้สึกว่ามีปัญหาเล็กน้อย (ร้อยละ 10.9) และไม่รู้สึกว่า มีปัญหาชัดเจน หรือมีปัญหารุนแรง

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละของคำตอบชุดเด็กประเมิน จำแนกตามรายข้อ และลักษณะปัญหา พฤติกรรมด้านต่างๆ

ข้อคำถาม	ร้อยละ		
	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม			
ข้อ 1 ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น	12.5	65.6	21.9
ข้อ 4 เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น(ขนม ของเล่น ดินสอ ฯลฯ)	7.8	51.6	40.6
ข้อ 9 ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายใจหรือเจ็บป่วย	15.6	43.8	40.6
ข้อ 17 ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า	4.7	62.5	32.8
ข้อ 20 มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (พ่อแม่ ครู เด็กอื่น)	4.7	43.8	51.6
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง			
ข้อ 2 อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้	57.8	32.8	9.4
ข้อ 10 หยุกหยิก หรือเดินไปเดินมาตลอดเวลา	64.1	31.3	4.7
ข้อ 15 วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ	56.3	37.5	6.3
ข้อ 21 คิดก่อนทำ	14.1	60.9	25.0
ข้อ 25 มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ	6.3	56.3	37.5
พฤติกรรมด้านอารมณ์			
ข้อ 3 บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ	71.9	23.4	4.7
ข้อ 8 มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย	57.8	32.8	9.4
ข้อ 13 ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ	68.8	25.0	6.3
ข้อ 16 วิตกกังวลหรือคิดแหม่เมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย	29.7	51.6	18.8
ข้อ 24 มีความกลัวหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย	37.5	46.9	15.6
พฤติกรรมเกร			
ข้อ 5 แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน	60.9	35.9	3.1
ข้อ 7 โดยปกติแล้ว เชื่อฟัง ทำตามที่ผู้ใหญ่บอก	10.9	53.1	35.9
ข้อ 12 มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ	65.6	29.7	4.7
ข้อ 18 พุดปดหรือขี้โกงบ่อยๆ	68.8	29.7	1.6
ข้อ 22 ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น	78.1	17.2	4.7

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละของคำตอบของเด็กประเมิน จำแนกตามรายชื่อ และลักษณะปัญหา พฤติกรรมด้านต่างๆ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ร้อยละ		
	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน			
ข้อ 6 ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง	60.9	25.0	14.1
ข้อ 11 มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน	7.8	42.2	50.0
ข้อ 14 โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น	9.4	40.6	50.0
ข้อ 19 ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก	48.4	39.1	12.5
ข้อ 23 เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น	12.5	57.8	29.7
ข้อคำถาม	ร้อยละ		
ความรู้สึกว่ามีปัญหา			
ไม่มีปัญหา		84.4	
มีปัญหาเล็กน้อย		10.9	
มีปัญหาชัดเจน		4.7	
มีปัญหารุนแรง		0.0	

จากตารางที่ 14 การประเมินรายชื่อ ชุดเด็กประเมินตนเอง พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น (ร้อยละ 65.6 และ 21.9) เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ร้อยละ 51.6 และ 40.6) ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายหรือเจ็บป่วย (ร้อยละ 43.8 และ 40.6) ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า (ร้อยละ 62.5 และ 32.8) มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (ร้อยละ 43.8 และ 51.6) พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้ (ร้อยละ 57.8 และ 32.8) หยุกหยิก หรือดิ้นไปดั้นมาตลอดเวลา (ร้อยละ 64.1 และ 31.3) วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ (ร้อยละ 56.3 และ 37.5) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง คิดก่อนทำ (ร้อยละ 60.9 และ 25.0) มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ (ร้อยละ 56.3 และ 37.5) พฤติกรรมด้านอารมณ์ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ (ร้อยละ 71.9 และ 23.4) มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย (ร้อยละ 57.8 และ 32.8) ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ (ร้อยละ 68.8 และ 25.0) วิตกกังวลหรือติดใจเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย (ร้อยละ 29.7 และ 51.6) มีความกังวลหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย

(ร้อยละ 37.5 และ 46.9) พฤติกรรมเกร ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน (ร้อยละ 60.9 และ 35.9) มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ (ร้อยละ 65.6 และ 29.7) พุดปดหรือจี้โก่งบ่อยๆ (ร้อยละ 68.8 และ 29.7) ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น (ร้อยละ 78.1 และ 17.2) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง โดยปกติกแล้วเชื่อฟัง ทำตามที่คุณใหญ่บอก (ร้อยละ 53.1 และ 35.9) พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง (ร้อยละ 60.9 และ 25.0) ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก (ร้อยละ 48.4 และ 39.1) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน (ร้อยละ 42.2 และ 50.0) โดยทั่วไป เป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น (ร้อยละ 40.6 และ 50.0) เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น (ร้อยละ 57.8 และ 29.7) ความรู้สึกว่ามีปัญหา ส่วนใหญ่รู้สึกว่าไม่มีปัญหา (ร้อยละ 84.4) นอกนั้นรู้สึกว่า มีปัญหาเล็กน้อย (ร้อยละ 10.9) มีปัญหาชัดเจน (ร้อยละ 4.7) และไม่รู้สึกรู้ว่ามีปัญหารุนแรง

วิเคราะห์คะแนนที่ได้ โดยแจกแจงเป็น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) ดังตารางที่ 15-17 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) จากการประเมินโดยผู้ปกครอง

พฤติกรรมต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	7.08	1.78	มีจุดแข็ง (5-10 คะแนน)
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	2.69	2.13	ปกติ (0-5 คะแนน)
พฤติกรรมด้านอารมณ์	1.81	1.70	ปกติ (0-4 คะแนน)
พฤติกรรมเกร	1.69	1.56	ปกติ (0-3 คะแนน)
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.03	1.31	ปกติ (0-4 คะแนน)
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	9.22	4.97	ปกติ (0-15 คะแนน)

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของ เด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) จากการประเมิน โดยครู

พฤติกรรมด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตาม เกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6.48	2.18	มีจุดแข็ง (5-10 คะแนน)
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	2.42	1.98	ปกติ (0-5 คะแนน)
พฤติกรรมด้านอารมณ์	2.20	1.39	ปกติ (0-3 คะแนน)
พฤติกรรมเกร	1.75	1.56	ปกติ (0-3 คะแนน)
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	2.92	1.25	ปกติ (0-4 คะแนน)
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	9.30	4.84	ปกติ (0-13 คะแนน)

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของ เด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) จากการประเมิน โดยเด็ก

พฤติกรรมด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การจัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตาม เกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	6.42	2.11	มีจุดแข็ง (5-10 คะแนน)
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	3.00	1.90	ปกติ (0-5 คะแนน)
พฤติกรรมด้านอารมณ์	2.91	1.65	ปกติ (0-4 คะแนน)
พฤติกรรมเกร	2.14	1.58	ปกติ (0-4 คะแนน)
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.45	1.58	ปกติ (0-4 คะแนน)
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม	11.50	4.40	ปกติ (0-15 คะแนน)

จากตารางที่ 15-17 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมด้านต่างๆ เมื่อนำมาจัดกลุ่มตามเกณฑ์ มาตรฐานเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) พบว่าอยู่ในกลุ่มปกติทุกด้าน จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม โดยที่การประเมิน โดยผู้ปกครอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของจุดแข็งคือพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทาง สังคม เท่ากับ 7.08 ± 1.78 ส่วนในจุดอ่อน พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (3.03 ± 1.31) รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง (2.69 ± 2.13) พฤติกรรมด้านอารมณ์ (1.81 ± 1.70) และน้อยที่สุดคือพฤติกรรมเกร (1.69 ± 1.56) ส่วนคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.22 ± 4.97 การประเมิน โดยครู พบว่า ค่าเฉลี่ยของจุดแข็งคือพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม เท่ากับ 6.48 ± 2.18 ส่วนในจุดอ่อน พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (2.92)

± 1.25) รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง (2.42 ± 1.98) พฤติกรรมด้านอารมณ์ (2.20 ± 1.39) และ น้อยที่สุดคือพฤติกรรมเกร (1.75 ± 1.56) ส่วนคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.30 ± 4.84 การประเมินโดยเด็กประเมินตนเองพบว่า ค่าเฉลี่ยของจุดแข็งคือพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพ ทางสังคม เท่ากับ 6.42 ± 2.11 ส่วนในจุดอ่อน พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (3.45 ± 1.58) รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง (3.00 ± 1.90) พฤติกรรมด้านอารมณ์ (2.91 ± 1.65) และน้อยที่สุดคือพฤติกรรมเกร (2.14 ± 1.58) ส่วนคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.50 ± 4.40 และเมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ใน กลุ่มปกติ ไม่มีปัญหาพฤติกรรม คือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมด้านอารมณ์ พฤติกรรมเกร พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม และจัดอยู่ในกลุ่มมีจุดแข็ง ในด้านสัมพันธภาพทางสังคม จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

ตอนที่ 2.2 วิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์ การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน ของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) แบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา/ กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง โดยแจกแจงเป็นจำนวน คน และร้อยละ จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ดังตารางที่ 18-20

ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็กไทย ชุดผู้ปกครองประเมิน

พฤติกรรมและเกณฑ์แบ่งกลุ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม		
มีจุดแข็ง (5-10 คะแนน)	58	90.6
กลุ่มเสี่ยง (4 คะแนน)	5	7.8
ไม่มีจุดแข็ง (0-3 คะแนน)	1	1.6
รวม	64	100.0
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง		
ปกติ (0-5 คะแนน)	58	90.6
กลุ่มเสี่ยง (6 คะแนน)	3	4.7
มีปัญหา (7-10 คะแนน)	3	4.7
รวม	64	100.0
พฤติกรรมด้านอารมณ์		
ปกติ (0-4 คะแนน)	58	90.6
กลุ่มเสี่ยง (5 คะแนน)	4	6.3
มีปัญหา (6-10 คะแนน)	2	3.1
รวม	64	100.0
พฤติกรรมเกร		
ปกติ (0-3 คะแนน)	54	84.4
กลุ่มเสี่ยง (4 คะแนน)	5	7.8
มีปัญหา (5-10 คะแนน)	5	7.8
รวม	64	100.0
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน		
ปกติ (0-4 คะแนน)	53	82.8
กลุ่มเสี่ยง (5 คะแนน)	10	15.6
มีปัญหา (6-10 คะแนน)	1	1.6
รวม	64	100.0
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม		
ปกติ (0-15 คะแนน)	53	82.8
กลุ่มเสี่ยง (16-18 คะแนน)	9	14.1
มีปัญหา (19-40 คะแนน)	2	3.1
รวม	64	100.0

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็กไทย ชุดครูประเมิน

พฤติกรรมและเกณฑ์แบ่งกลุ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม		
มีจุดแข็ง (5-10 คะแนน)	56	87.5
กลุ่มเสี่ยง (4 คะแนน)	5	7.8
ไม่มีจุดแข็ง (0-3 คะแนน)	3	4.7
รวม	64	100.0
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง		
ปกติ (0-5 คะแนน)	61	95.3
กลุ่มเสี่ยง (6 คะแนน)	0	0
มีปัญหา (7-10 คะแนน)	3	4.7
รวม	64	100.0
พฤติกรรมด้านอารมณ์		
ปกติ (0-3 คะแนน)	53	82.8
กลุ่มเสี่ยง (4 คะแนน)	6	9.4
มีปัญหา (5-10 คะแนน)	5	7.8
รวม	64	100.0
พฤติกรรมเกร		
ปกติ (0-3 คะแนน)	54	84.4
กลุ่มเสี่ยง (4 คะแนน)	7	10.9
มีปัญหา (5-10 คะแนน)	3	4.7
รวม	64	100.0
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน		
ปกติ (0-4 คะแนน)	59	92.2
กลุ่มเสี่ยง (5 คะแนน)	4	6.3
มีปัญหา (6-10 คะแนน)	1	1.6
รวม	64	100.0
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม		
ปกติ (0-13 คะแนน)	53	82.8
กลุ่มเสี่ยง (14-16 คะแนน)	8	12.5
มีปัญหา (17-40 คะแนน)	3	4.7
รวม	64	100.0

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็กไทย ชุดเด็กประเมินตนเอง

พฤติกรรมและเกณฑ์แบ่งกลุ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม		
มีจุดแข็ง (5-10 คะแนน)	51	79.7
กลุ่มเสี่ยง (4 คะแนน)	8	12.5
ไม่มีจุดแข็ง (0-3 คะแนน)	5	7.8
รวม	64	100.0
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง		
ปกติ (0-5 คะแนน)	57	89.1
กลุ่มเสี่ยง (6 คะแนน)	4	6.3
มีปัญหา (7-10 คะแนน)	3	4.7
รวม	64	100.0
พฤติกรรมด้านอารมณ์		
ปกติ (0-4 คะแนน)	53	82.8
กลุ่มเสี่ยง (5 คะแนน)	9	14.1
มีปัญหา (6-10 คะแนน)	2	3.1
รวม	64	100.0
พฤติกรรมเกร		
ปกติ (0-4 คะแนน)	61	95.3
กลุ่มเสี่ยง (5 คะแนน)	2	3.1
มีปัญหา (6-10 คะแนน)	1	1.6
รวม	64	100.0
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน		
ปกติ (0-4 คะแนน)	50	78.1
กลุ่มเสี่ยง (5 คะแนน)	6	9.4
มีปัญหา (6-10 คะแนน)	8	12.5
รวม	64	100.0
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม		
ปกติ (0-15 คะแนน)	48	75.0
กลุ่มเสี่ยง (16-18 คะแนน)	13	20.3
มีปัญหา (19-40 คะแนน)	3	4.7
รวม	64	100.0

จากตารางที่ 18-20 เมื่อวิเคราะห์แจกแจงคะแนนปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) แบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา หรือ กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง ในชุดผู้ปกครองประเมินพบว่าพฤติกรรมด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหามากที่สุดคือ พฤติกรรมเกร จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง จำนวน 3 คน (ร้อยละ4.7) พฤติกรรมด้านอารมณ์ และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม จำนวน 2 คน (ร้อยละ3.1) ส่วนพฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน และสัมพันธ์ทางสังคม มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 คน (ร้อยละ1.6) และเด็กถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเป็นจำนวนมากที่สุดคือ พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 10 คน (ร้อยละ15.6) รองลงมาคือคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม จำนวน 9 คน (ร้อยละ14.1) พฤติกรรมด้านสัมพันธ์ทางสังคม และพฤติกรรมเกร จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) พฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ6.3) และน้อยที่สุดคือพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง จำนวน 3 คน (ร้อยละ4.7) ในชุดครูประเมิน พฤติกรรมด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหามากที่สุดคือ พฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม พฤติกรรมด้านสัมพันธ์ทางสังคม จำนวน 3 คน (ร้อยละ4.7) และ กลุ่มมีปัญหาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 1 คน (ร้อยละ1.6) และเด็กถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเป็นจำนวนมากที่สุดคือ คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม จำนวน 8 คน (ร้อยละ12.5) รองลงมาคือพฤติกรรมเกร จำนวน 7 คน (ร้อยละ10.9) พฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 6 คน (ร้อยละ9.4) พฤติกรรมด้านสัมพันธ์ทางสังคม จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 4 คน (ร้อยละ6.3) และไม่มีเด็กถูกจัดในกลุ่มเสี่ยงด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ในชุดเด็กประเมินตนเอง พฤติกรรมด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาที่สุดคือ พฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 8 คน (ร้อยละ 12.5) รองลงมาคือ พฤติกรรมด้านสัมพันธ์ทางสังคม จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม จำนวน 3 คน (ร้อยละ4.7) พฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ3.1) กลุ่มปัญหาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมเกร จำนวน 1 คน (ร้อยละ1.6) และเด็กถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเป็นจำนวนมากที่สุดคือ คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม จำนวน 13 คน (ร้อยละ 20.3) รองลงมาคือพฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ14.1) พฤติกรรมสัมพันธ์ทางสังคม จำนวน 8 คน (ร้อยละ12.5) พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 6 คน (ร้อยละ9.4) พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง จำนวน 4 คน (ร้อยละ6.3) และพฤติกรรมเกร จำนวน 2 คน (ร้อยละ3.1)

ตอนที่ 3

ตอนที่ 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรม จากผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ของการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ โดยผู้ประเมินต่างกัน คือ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง (N = 64)

พฤติกรรม	ผู้ประเมิน	ผู้ปกครอง กับ ครู	ผู้ปกครอง กับ เด็ก	ครู กับ เด็ก
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม				
Pearson's Correlation		.043	.097	.693***
<i>p</i>		.733	.445	.000
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง				
Pearson's Correlation		.370**	.321**	.530***
<i>p</i>		.003	.010	.000
พฤติกรรมด้านอารมณ์				
Pearson's Correlation		-.004	-.029	.077
<i>p</i>		.976	.820	.543
พฤติกรรมเกร				
Pearson's Correlation		.169	.063	.585***
<i>p</i>		.182	.621	.000
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน				
Pearson's Correlation		.186	.108	.315*
<i>p</i>		.142	.396	.011
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม				
Pearson's Correlation		.268*	.203	.562***
<i>p</i>		.032	.107	.000

* $p \leq .05$; ** $p \leq .01$; *** $p \leq .001$

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พบว่า การประเมินโดยครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ เด็กประเมินตนเองเกือบทุกด้าน ยกเว้นพฤติกรรมด้านอารมณ์ ซึ่งในด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร และคะแนนพฤติกรรมรวม สัมพันธ์กัน ณ ระดับ 0.001 และ ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน สัมพันธ์กัน ณ ระดับ 0.05

การประเมิน โดยผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ การประเมิน โดยครู ในด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ณ ระดับ 0.01 และคะแนนพฤติกรรมรวม สัมพันธ์กัน ณ ระดับ 0.05 ด้านอื่นไม่พบว่าสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงลบ

การประเมิน โดยผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ เด็กประเมินตนเอง ในด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ณ ระดับ 0.01 ด้านอื่นไม่พบว่าสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงลบ

ตอนที่ 3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาพฤติกรรม กับ อายุ เศรษฐฐานะ (นำรายได้ ครอบครัว/เดือน มาเป็นตัวแทนการวิเคราะห์) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (นำเกรดเฉลี่ย และเกรด วิชาภาษาไทย มาเป็นตัวแทนการวิเคราะห์) ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็ก ประเมินตนเอง ดังตารางที่ 22-24

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับปัจจัย อายุ รายได้ครอบครัว/เดือน เกรดเฉลี่ย เกรดวิชาภาษาไทย ชุดผู้ปกครองประเมิน (N = 64)

	ปัจจัย	อายุ	รายได้	เกรดเฉลี่ย	เกรดภาษาไทย
พฤติกรรม					
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
Pearson's Correlation		.114	.063	.263*	.228
<i>p</i>		.371	.618	.035	.069
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง					
Pearson's Correlation		-.130	.283*	-.412***	-.411***
<i>p</i>		.304	.023	.001	.001
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
Pearson's Correlation		.003	.020	.006	.001
<i>p</i>		.982	.873	.963	.991
พฤติกรรมเกร					
Pearson's Correlation		-.118	.143	-.414***	-.415***
<i>p</i>		.353	.258	.001	.001
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
Pearson's Correlation		-.181	.140	-.327**	-.329**
<i>p</i>		.152	.269	.008	.008
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
Pearson's Correlation		-.140	.211	-.391***	-.393***
<i>p</i>		.270	.095	.001	.001

* $p \leq .05$; ** $p \leq .01$; *** $p \leq .001$

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับปัจจัย อายุ รายได้ครอบครัว/เดือน เกรดเฉลี่ย เกรดวิชาภาษาไทย ชุดครูประเมิน (N = 64)

	ปัจจัย	อายุ	รายได้	เกรดเฉลี่ย	เกรดภาษาไทย
พฤติกรรม					
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
Pearson's Correlation		-.121	-.248*	.238	.198
<i>p</i>		.340	.048	.058	.117
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง					
Pearson's Correlation		-.004	.279*	-.471***	-.452***
<i>p</i>		.978	.026	.000	.000
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
Pearson's Correlation		.068	.031	-.347**	-.336**
<i>p</i>		.593	.807	.005	.007
พฤติกรรมเกร					
Pearson's Correlation		.217	.408***	-.378**	-.359**
<i>p</i>		.085	.001	.002	.004
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
Pearson's Correlation		-.087	.132	-.384**	-.357**
<i>p</i>		.496	.300	.002	.004
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
Pearson's Correlation		.066	.289*	-.514***	-.490***
<i>p</i>		.606	.021	.000	.000

* $p \leq .05$; ** $p \leq .01$; *** $p \leq .001$

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับปัจจัย อายุ รายได้ครอบครัว/เดือน เกรดเฉลี่ย เกรดวิชาภาษาไทย ชุดเด็กประเมินตนเอง (N = 64)

ปัจจัย	อายุ	รายได้	เกรดเฉลี่ย	เกรดภาษาไทย
พฤติกรรม				
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม				
Pearson's Correlation	.063	-.168	.318*	.270*
<i>p</i>	.619	.186	.011	.031
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง				
Pearson's Correlation	.189	.219	-.063	-.028
<i>p</i>	.136	.083	.621	.825
พฤติกรรมด้านอารมณ์				
Pearson's Correlation	.072	-.160	-.013	.000
<i>p</i>	.570	.205	.917	.998
พฤติกรรมเกร				
Pearson's Correlation	.212	.157	-.197	-.248*
<i>p</i>	.092	.214	.119	.049
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน				
Pearson's Correlation	.269*	-.124	-.105	-.158
<i>p</i>	.031	.327	.409	.213
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม				
Pearson's Correlation	.282*	.046	-.141	-.158
<i>p</i>	.024	.717	.267	.213

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมด้านต่างๆ ที่ประเมินโดยผู้ปกครองเป็นดังนี้ *ปัจจัยอายุ* ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมต่างๆ *ปัจจัยเศรษฐฐานะ* พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ณ ระดับ 0.05 หมายความว่า ครอบครัวที่มีฐานะดีกว่า มีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมากกว่า ส่วนพฤติกรรมด้านอื่นๆ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ *ปัจจัยเกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย* พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม ณ ระดับ 0.001 และมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ณ ระดับ 0.01 และ *ปัจจัยเกรดเฉลี่ย* ยังพบว่ามีสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมสัมพันธ์ภาพทางสังคม ณ ระดับ 0.05 หมายความว่า เด็กที่มีเกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทยสูงกว่า มีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมน้อยกว่าเด็กที่มีเกรดน้อยกว่า และเด็กที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่ายังพบว่ามีจุดแข็งด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคมมากกว่าเด็กที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่าด้วย ส่วนพฤติกรรมด้านอารมณ์ กับปัจจัยทั้งสอง ไม่พบว่ามีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมด้านต่างๆ ที่ประเมินโดยครู เป็นดังนี้ *ปัจจัยอายุ* ไม่พบว่ามีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมต่างๆ *ปัจจัยเศรษฐฐานะ* พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมเกร ณ ระดับ 0.001 กับพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ณ ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม ณ ระดับ 0.05 หมายความว่า ครอบครัวที่มีฐานะดีกว่า มีปัญหาพฤติกรรมเกร และพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมากกว่าเด็กที่มีครอบครัวฐานะด้อยกว่า และยังมีจุดแข็งด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคมน้อยกว่าด้วย *ปัจจัยเกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย* พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม ณ ระดับ 0.001 กับพฤติกรรมด้านอารมณ์ พฤติกรรมเกร และความสัมพันธ์กับเพื่อน ณ ระดับ 0.01 หมายความว่า เด็กที่มีเกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทยสูงกว่า มีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม พฤติกรรมด้านอารมณ์ พฤติกรรมเกร และความสัมพันธ์กับเพื่อน น้อยกว่าเด็กที่มีเกรดน้อยกว่า ส่วนพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม ไม่พบว่ามีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมด้านต่างๆ ที่เด็กประเมินตนเองเป็นดังนี้ *ปัจจัยอายุ* พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม ณ ระดับ 0.05 หมายความว่า

ว่า เด็กที่มีอายุมากกว่า มีปัญหาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และปัญหาพฤติกรรมรวมมากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า ส่วนพฤติกรรมด้านอื่นๆ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ *ปัจจัยเศรษฐฐานะ* ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมต่างๆ *ปัจจัยเกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย* พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ณ ระดับ 0.05 และ *ปัจจัยเกรดภาษาไทย* ยังพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมเกรเด ณ ระดับ 0.05 หมายความว่า เด็กที่มีเกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทยสูงกว่า มีจุดแข็งด้านสัมพันธภาพทางสังคมมากกว่า และในกลุ่มที่มีเกรดวิชาภาษาไทยมากกว่า ยังพบว่ามีปัญหาพฤติกรรมเกรเดน้อยกว่ากลุ่มที่มีเกรดน้อยกว่า

ตอนที่ 3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศของนักเรียน และสภาพครอบครัว
ต่อปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม
ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ดังตารางที่ 25-30

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างเพศ
ชายกับหญิงของกลุ่มตัวอย่าง ชุดผู้ปกครองประเมิน

พฤติกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
เพศชาย	31	7.13	1.67	0.221	.826
เพศหญิง	33	7.03	1.90		
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง					
เพศชาย	31	3.48	2.39	3.049**	.004
เพศหญิง	33	1.94	1.54		
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
เพศชาย	31	1.81	1.64	-0.027	.978
เพศหญิง	33	1.82	1.78		
พฤติกรรมเกร					
เพศชาย	31	2.03	1.84	1.716	.092
เพศหญิง	33	1.36	1.19		
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
เพศชาย	31	3.19	1.22	0.961	.340
เพศหญิง	33	2.88	1.39		
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
เพศชาย	31	10.52	5.45	2.079*	.042
เพศหญิง	33	8.00	4.18		

* $p \leq .05$; ** $p \leq .01$

ตารางที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างเพศชายกับหญิงของกลุ่มตัวอย่าง ชุดครูประเมิน

พฤติกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	<i>t</i>	<i>p</i>
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
เพศชาย	31	6.29	2.05	-0.689	.493
เพศหญิง	33	6.67	2.30		
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง					
เพศชาย	31	2.84	2.30	1.634	.108
เพศหญิง	33	2.03	1.57		
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
เพศชาย	31	2.23	1.41	0.125	.901
เพศหญิง	33	2.18	1.40		
พฤติกรรมเกร					
เพศชาย	31	2.10	1.70	1.748	.085
เพศหญิง	33	1.42	1.37		
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
เพศชาย	31	3.00	1.29	0.481	.632
เพศหญิง	33	2.85	1.23		
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
เพศชาย	31	10.16	5.13	1.394	.168
เพศหญิง	33	8.48	4.49		

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างเพศชายกับหญิงของกลุ่มตัวอย่าง ชุดเด็กประเมินตนเอง

พฤติกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	<i>t</i>	<i>p</i>
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
เพศชาย	31	6.32	2.21	-0.363	.718
เพศหญิง	33	6.52	2.03		
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง					
เพศชาย	31	3.03	2.11	0.130	.897
เพศหญิง	33	2.97	1.72		
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
เพศชาย	31	2.81	1.82	-0.466	.643
เพศหญิง	33	3.00	1.50		
พฤติกรรมเกร					
เพศชาย	31	2.65	1.64	2.581*	.012
เพศหญิง	33	1.67	1.38		
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
เพศชาย	31	3.32	1.38	-0.641	.524
เพศหญิง	33	3.58	1.77		
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
เพศชาย	31	11.81	4.59	0.536	.594
เพศหญิง	33	11.21	4.28		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 25-27 การประเมินโดยผู้ปกครอง พบว่า เด็กผู้ชายมีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง และค่าคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม มากกว่าเด็กผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และจากเด็กประเมินตนเองพบว่า เด็กผู้ชายมีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมเกร มากกว่าเด็กผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ส่วนการประเมินโดยครูไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต ชุดผู้ปกครองประเมิน

พฤติกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	<i>t</i>	<i>p</i>
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	7.06	1.72	-0.114	.909
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	7.11	1.87		
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	2.72	1.77	0.147	.884
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	2.64	2.56		
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	1.78	1.61	-0.184	.855
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	1.86	1.84		
พฤติกรรมเกร					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	1.86	1.69	1.008	.317
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	1.46	1.37		
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	2.94	1.31	-0.599	.552
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	3.14	1.33		
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	9.31	4.43	0.157	.875
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	9.11	5.67		

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต ชุดครุประเมิน

พฤติกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	6.83	2.02	1.469	.147
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	6.04	2.32		
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	2.08	1.80	-1.567	.122
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	2.86	2.16		
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	1.86	1.38	-2.301*	.025
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	2.64	1.31		
พฤติกรรมเกรง					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	1.53	1.50	-1.296	.200
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	2.04	1.62		
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	3.00	1.39	0.563	.575
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	2.82	1.06		
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	8.47	5.00	-1.562	.123
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	10.36	4.50		

* $p \leq .05$

ตารางที่ 30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ ระหว่างสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต ชุดเด็กประเมินตนเอง

พฤติกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	6.67	2.24	1.055	.296
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	6.11	1.91		
พฤติกรรมอยู่ไม่สงบ					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	2.97	2.08	-0.131	.896
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	3.04	1.69		
พฤติกรรมด้านอารมณ์					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	2.92	1.71	0.057	.955
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	2.89	1.60		
พฤติกรรมเกรง					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	2.00	1.47	-0.804	.425
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	2.32	1.72		
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	3.22	1.33	-1.331	.188
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	3.75	1.84		
คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	36	11.11	4.28	-0.799	.428
บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเสียชีวิต	28	12.00	4.59		

จากตารางที่ 28-30 การประเมินโดยสรุปพบว่า สภาพครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต มีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านอารมณ์ มากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 การประเมินโดยผู้ปกครอง และเด็กประเมินตนเอง ไม่พบว่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างสภาพครอบครัวสองกลุ่มดังกล่าว

ตอนที่ 3.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆที่ได้จากการประเมิน กับ ความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหาจากการประเมินโดยกลุ่มผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ 31-33

ตารางที่ 31 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การทำนาย และผลการทดสอบนัยสำคัญของตัวทำนาย ระหว่าง คะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับ ความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหาชุดผู้ปกครองประเมิน

พฤติกรรม	b	Std. Error	β	t	p
ค่าคงที่	-0.428	.448		-0.956	.343
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	0.03725	.050	.096	0.752	.455
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	-0.01802	.050	-.056	-0.364	.718
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0.153	.053	.378	2.905**	.005
พฤติกรรมเกร	0.186	.065	.421	2.841**	.006
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0.03001	.066	.057	0.455	.651

** $p \leq .01$

หมายเหตุ R = 0.556
 R Square = 0.309
 Adjusted R Square = 0.249
 Std. Error of the Estimate = 0.597
 F = 5.187 ; p = .001

ตารางที่ 32 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การทำนาย และผลการทดสอบนัยสำคัญของตัวทำนาย ระหว่าง คะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับ ความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหา ชุดครูประเมิน

พฤติกรรม	b	Std. Error	β	t	p
ค่าคงที่	-0.02613	.260		-0.101	.920
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	-0.003729	.027	-.026	-0.138	.891
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	-0.01624	.033	-.102	-0.496	.622
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0.01581	.034	.070	0.468	.642
พฤติกรรมเกร	0.05594	.036	.278	1.537	.130
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	0.02269	.036	.090	0.623	.536

หมายเหตุ

R = 0.306

R Square = 0.093

Adjusted R Square = 0.015

Std. Error of the Estimate = 0.312

F = 1.194 ; p = .323

ตารางที่ 33 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การทำนาย และผลการทดสอบนัยสำคัญของตัวทำนาย ระหว่าง คะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับ ความรู้สึกว่ามีปัญหาชุดเด็กประเมินตนเอง

พฤติกรรม	b	Std. Error	β	t	p
ค่าคงที่	0.126	.347		0.363	.718
พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	0.001281	.035	.005	0.037	.971
พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง	-0.08761	.038	-.327	-2.291*	.026
พฤติกรรมด้านอารมณ์	0.05268	.038	.171	1.394	.169
พฤติกรรมเกร	0.155	.050	.481	3.098**	.003
พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	-0.04423	.042	-.137	-1.041	.302

* $p \leq .05$; ** $p \leq .01$

หมายเหตุ R = 0.429
R Square = 0.184
Adjusted R Square = 0.114
Std. Error of the Estimate = 0.480
F = 2.618 ; p = .033

จากตารางที่ 31-33 เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆ กับความรู้สึกว่ามีปัญหาของผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏผลดังนี้ในชุดผู้ปกครองประเมิน พบว่า ปัจจัยคะแนนปัญหาพฤติกรรม สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามคือ ความรู้สึกว่ามีปัญหาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .001 ($F = 5.187$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ 0.309 หมายความว่า ถ้าทราบการเปลี่ยนแปลงของค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมต่างๆ สามารถพยากรณ์ความรู้สึกว่ามีปัญหาของผู้ปกครองผู้ประเมินได้ ร้อยละ 30.9 โดยพฤติกรรมที่มีผลต่อความรู้สึกว่ามีปัญหาคือ พฤติกรรมเกรเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมด้านอารมณ์

การประเมิน โดยครู พบว่า ปัจจัยคะแนนปัญหาพฤติกรรม ไม่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามคือ ความรู้สึกว่ามีปัญหาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เด็กประเมินตนเอง พบว่า ปัจจัยคะแนนปัญหาพฤติกรรม สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามคือ ความรู้สึกว่ามีปัญหาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .033 ($F = 2.618$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ 0.184 หมายความว่า ถ้าทราบการเปลี่ยนแปลงของค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมต่างๆ สามารถพยากรณ์ความรู้สึกว่ามีปัญหาของผู้ปกครองผู้ประเมินได้ ร้อยละ 18.4 โดยพฤติกรรมที่มีผลต่อความรู้สึกว่ามีปัญหาคือ พฤติกรรมเกรเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง โดยที่พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมีผลเชิงลบ

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัญหาพฤติกรรมของเด็กกลุ่มพิเศษ โดยศึกษาในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเลือกศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี อายุระหว่าง 11-16 ปี ใช้แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน (Strengths and Difficulties Questionnaire: SDQ) ซึ่ง Robert Goodman จิตแพทย์ชาวอังกฤษเป็นผู้สร้าง และได้มีการนำไปใช้ในวงกว้างโดยแปลเป็นภาษาต่างๆ มากกว่า 50 ภาษาทั่วโลก แบบประเมินที่นำมาใช้ในการศึกษานี้เป็นแบบประเมินที่แปลเป็นภาษาไทย ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ฉบับ พ.ศ.2546 ซึ่งได้นำไปศึกษาเพื่อหาเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทยทั่วประเทศแล้ว

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุญาตการทำการวิจัยในคนต่อคณะกรรมการจริยธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา และขออนุญาตใช้แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งขออนุญาตผู้อำนวยการ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ก่อนดำเนินงานวิจัย

กลุ่มประชากรที่ศึกษามีทั้งสิ้น 70 คน สามารถเก็บข้อมูลได้ครบสมบูรณ์จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเองได้จำนวน 64 คน (จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยสมการของ Yamane คือ 59 คน) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นเรียน อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว/เดือน เกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย

วิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมเป็นรายชื่อ และผลการประเมินจุดอ่อนและจุดแข็งแบ่งตามปัญหาพฤติกรรม และความรู้สึกว่ามีปัญหา จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง โดยแจกแจงเป็นคำร้อยละ และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน จัดกลุ่มค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) และ วิเคราะห์แจกแจงปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้านตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน ของเด็กไทย แบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา/ กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง จากผู้ประเมินทั้ง 3 ชุด ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรม จากผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาพฤติกรรม กับ อายุ เศรษฐฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระหว่างเพศของนักเรียน และสภาพครอบครัวต่อลักษณะพฤติกรรมแต่ละด้าน ด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test

วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Analysis ระหว่างปัจจัยปัญหาพฤติกรรม กับ ความรู้สึกรู้สึกมีปัญหา

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 64 คน เพศแบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 48.4 และเพศหญิงร้อยละ 51.6 มีอายุระหว่าง 13-16 ปี โดยแบ่งเป็นร้อยละ 14.1, 35.9, 25 และ 25 ตามลำดับ การศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-4 โดยแบ่งเป็นร้อยละ 39.1, 37.5, 21.9 และ 1.6 ตามลำดับ อาชีพบิดาแบ่งเป็นรับจ้าง รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร อื่นๆ และไม่ให้ข้อมูล จำนวนร้อยละ 54.7, 9.4, 10.9, 9.4, 3.1 และ 12.5 ตามลำดับ อาชีพมารดาแบ่งเป็น รับจ้าง รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร อื่นๆ และไม่ให้ข้อมูล จำนวนร้อยละ 53.1, 1.6, 18.8, 10.9, 9.4 และ 6.3 ตามลำดับ รายได้ครอบครัวต่อเดือน แบ่งจากน้อยไปมากเป็น ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000-10,000 บาท 10,000-15,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท และไม่ให้ข้อมูล จำนวนร้อยละ 20.3, 45.3, 15.6, 14.1 และ 4.7 ตามลำดับ สภาพครอบครัวแบ่งเป็น บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาแยกกันอยู่ และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวนร้อยละ 56.3, 34.4 และ 9.4 ตามลำดับ เกรดเฉลี่ย เรียงจากน้อยไปมากเป็น น้อยกว่า 2.00 เกรด 2.00-3.00 เกรด 3.01-3.50 และมากกว่า 3.50 จำนวนร้อยละ 39.1, 53.1, 7.8 และ 0 ตามลำดับ เกรดวิชาภาษาไทย เรียงจากน้อยไปมากเป็น น้อยกว่า 2.00 เกรด 2.00-3.00 เกรด 3.01-3.50 และมากกว่า 3.50 จำนวนร้อยละ 45.3, 37.5, 9.4 และ 7.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2

ตอนที่ 2.1 วิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมเป็นรายข้อ และผลการประเมินจุดอ่อนและจุดแข็งแบ่งตามปัญหาพฤติกรรม และความรู้สึกว่ามีปัญหา จากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง

ครู และเด็กประเมินตนเอง โดยแจกแจงเป็น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดกลุ่ม ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) ดังนี้

พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม

ผู้ปกครองประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอนในเรื่อง ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น (ร้อยละ 65.6 และ 34.4) เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ร้อยละ 46.9 และ 51.6) ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายหรือเจ็บป่วย (ร้อยละ 59.4 และ 29.7) ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า (ร้อยละ 32.8 และ 67.2) มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (ร้อยละ 62.5 และ 37.5)

ครูประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.18 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น (ร้อยละ 59.4 และ 34.4) เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ร้อยละ 65.6 และ 31.3) ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายหรือเจ็บป่วย (ร้อยละ 57.8 และ 40.6) ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า (ร้อยละ 60.9 และ 34.4) มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (ร้อยละ 60.9 และ 31.3)

เด็กประเมินตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.11 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น (ร้อยละ 65.6 และ 21.9) เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ร้อยละ 51.6 และ 40.6) ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายหรือเจ็บป่วย (ร้อยละ 43.8 และ 40.6) ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า (ร้อยละ 62.5 และ 32.8) มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (ร้อยละ 43.8 และ 51.6)

เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในกลุ่มมีจุดแข็ง จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม

พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง

ผู้ปกครองประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.13 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้ (ร้อยละ 53.1 และ 35.9) หยุกหยิก หรือดิ้นไปดั้นมาตลอดเวลา (ร้อยละ 78.1 และ 18.8) วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ (ร้อยละ 57.8 และ 34.4) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง คิดก่อนทำ (ร้อยละ 73.4 และ 21.9) มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ (ร้อยละ 42.2 และ 51.6)

ครูประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.98 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่

สามารถอยู่นิ่งได้ (ร้อยละ 60.9 และ 34.4) หยุกหยิก หรือคืบไปคืบมาตลอดเวลา (ร้อยละ 85.9 และ 10.9) วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ (ร้อยละ 70.3 และ 28.1) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง คิดก่อนทำ (ร้อยละ 73.4 และ 20.3) มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ (ร้อยละ 57.8 และ 39.1)

เด็กประเมินตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.90 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้ (ร้อยละ 57.8 และ 32.8) หยุกหยิก หรือคืบไปคืบมาตลอดเวลา (ร้อยละ 64.1 และ 31.3) วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ (ร้อยละ 56.3 และ 37.5) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้าง และจริงแน่นอน ในเรื่อง คิดก่อนทำ (ร้อยละ 60.9 และ 25.0) มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ (ร้อยละ 56.3 และ 37.5)

เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในกลุ่มปกติ จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม

พฤติกรรมด้านอารมณ์

ผู้ปกครองประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.70 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง บ่นปวดศีรษะ ปวดท้อง หรือคลื่นไส้บ่อยๆ (ร้อยละ 78.1 และ 21.9) มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย (ร้อยละ 59.4 และ 35.9) ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ (ร้อยละ 84.4 และ 15.6) วิตกกังวลหรือคิดแฉเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย (ร้อยละ 50.0 และ 46.9) มีความกังวลหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย (ร้อยละ 59.4 และ 35.9)

ครูประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39 ค่า โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ (ร้อยละ 70.3 และ 29.7) มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย (ร้อยละ 56.3 และ 43.8) ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ (ร้อยละ 78.1 และ 21.9) วิตกกังวลหรือคิดแฉเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย (ร้อยละ 34.4 และ 60.9) มีความกังวลหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย (ร้อยละ 43.8 และ 56.3)

เด็กประเมินตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.65 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ (ร้อยละ 71.9 และ 23.4) มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย (ร้อยละ 57.8 และ 32.8) ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ (ร้อยละ 68.8 และ 25.0) วิตกกังวลหรือคิดแฉ

เมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย (ร้อยละ 29.7 และ 51.6) มีความกังวลหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย (ร้อยละ 37.5 และ 46.9)

เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน พฤติกรรมด้านอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในกลุ่มปกติ จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม

พฤติกรรมเกร

ผู้ปกครองประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.56 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง แผลงฤทธิ์บ่อย หรือ อารมณ์ร้อน (ร้อยละ 56.3 และ 32.8) มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ (ร้อยละ 85.9 และ 14.1) พุดปดหรือขี้โกงบ่อยๆ (ร้อยละ 68.8 และ 29.7) ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น (ร้อยละ 92.2 และ 7.8) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง โดยปกติแล้วเชื่อฟัง ทำตามที่คุณใหญ่บอก (ร้อยละ 53.1 และ 43.8)

ครูประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.56 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน (ร้อยละ 60.9 และ 37.5) มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ (ร้อยละ 81.3 และ 15.6) พุดปดหรือขี้โกงบ่อยๆ (ร้อยละ 60.9 และ 37.5) ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น (ร้อยละ 90.6 และ 9.4) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง โดยปกติแล้วเชื่อฟัง ทำตามที่คุณใหญ่บอก (ร้อยละ 56.3 และ 40.6)

เด็กประเมินตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.58 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน (ร้อยละ 60.9 และ 35.9) มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ (ร้อยละ 65.6 และ 29.7) พุดปดหรือขี้โกงบ่อยๆ (ร้อยละ 68.8 และ 29.7) ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น (ร้อยละ 78.1 และ 17.2) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง โดยปกติแล้วเชื่อฟัง ทำตามที่คุณใหญ่บอก (ร้อยละ 53.1 และ 35.9)

เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน พฤติกรรมเกรของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในกลุ่มปกติ จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม

พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

ผู้ปกครองประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.31 ค่า โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง (ร้อยละ 60.9 และ 31.3) ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก (ร้อยละ 40.6 และ 56.3) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน (ร้อยละ 23.4

และ 65.6) โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น (ร้อยละ 43.8 และ 54.7) เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น (ร้อยละ 70.3 และ 15.6)

ครูประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง (ร้อยละ 71.9 และ 26.6) ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก (ร้อยละ 65.6 และ 29.7) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน (ร้อยละ 42.2 และ 57.8) โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น (ร้อยละ 65.6 และ 31.3) เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น (ร้อยละ 56.3 และ 28.1)

เด็กประเมินตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.58 โดยการประเมินรายชื่อ ส่วนใหญ่ประเมินว่า ไม่จริง และจริงบ้าง ในเรื่อง ก่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง (ร้อยละ 60.9 และ 25.0) ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก (ร้อยละ 48.4 และ 39.1) และส่วนใหญ่ประเมินว่า จริงบ้างและจริงแน่นอน ในเรื่อง มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน (ร้อยละ 42.2 และ 50.0) โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น (ร้อยละ 40.6 และ 50.0) เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น (ร้อยละ 57.8 และ 29.7)

เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในกลุ่มปกติ จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม

คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม

ผู้ปกครองประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.97

ครูประเมิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.84

เด็กประเมินตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.40

เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในกลุ่มปกติ จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม

ความรู้สึกรู้ว่ามีปัญหา

ผู้ปกครองประเมิน ส่วนใหญ่รู้สึกว่ามีปัญหา (ร้อยละ 62) นอกนั้นรู้สึกว่ามีปัญหาเล็กน้อย (ร้อยละ 29.7) มีปัญหาชัดเจน (ร้อยละ 6.3) และมีปัญหารุนแรง (ร้อยละ 1.6)

ครูประเมิน ส่วนใหญ่รู้สึกว่ามีปัญหา (ร้อยละ 89.1) นอกนั้นรู้สึกว่ามีปัญหาเล็กน้อย (ร้อยละ 10.9) ไม่รู้สึกมีปัญหาชัดเจน และมีปัญหารุนแรง

เด็กประเมินตนเอง ส่วนใหญ่รู้สึกว่ามีปัญหา (ร้อยละ 84.4) นอกนั้นรู้สึกว่ามีปัญหาเล็กน้อย (ร้อยละ 10.9) มีปัญหาชัดเจน (ร้อยละ 4.7) และไม่รู้สึกว่ามีปัญหารุนแรง

ตอนที่ 2.2 วิเคราะห์แจกแจงปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้านตามเกณฑ์การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน ของเด็กไทย ของกรมสุขภาพจิต (2549) แบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา/ กลุ่มมีจุดแข็ง กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มไม่มีจุดแข็ง โดยแจกแจงเป็นจำนวนคน และร้อยละจากการตอบของผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ดังนี้

การประเมินโดยผู้ปกครอง พบว่าพฤติกรรมด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหามากที่สุดคือ พฤติกรรมเกร จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง จำนวน 3 คน (ร้อยละ 4.7) พฤติกรรมด้านอารมณ์ และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม จำนวน 2 คน (ร้อยละ3.1) ส่วน พฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน และสัมพันธ์ภาพทางสังคม มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 คน (ร้อยละ 1.6)

การประเมินโดยครู พบว่าพฤติกรรมด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหามากที่สุดคือ พฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร คะแนนรวม ปัญหาพฤติกรรม พฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม จำนวน 3 คน (ร้อยละ4.7) และ กลุ่มมีปัญหาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 1 คน (ร้อยละ1.6)

เด็กประเมินตนเอง พบว่าพฤติกรรมด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหามากที่สุดคือ พฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 8 คน (ร้อยละ 12.5) รองลงมาคือ พฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม จำนวน 5 คน (ร้อยละ7.8) พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม จำนวน 3 คน (ร้อยละ4.7) พฤติกรรมด้านอารมณ์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ3.1) กลุ่มมีปัญหาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมเกร จำนวน 1 คน (ร้อยละ1.6)

ตอนที่ 3

ตอนที่ 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินปัญหาพฤติกรรมจากผู้ประเมิน 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation พบว่า การประเมินโดยครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ เด็กประเมินตนเองเกือบทุกด้าน ยกเว้นพฤติกรรมด้านอารมณ์

การประเมินโดยผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ การประเมินโดยครู ในด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง และคะแนนพฤติกรรมรวม

การประเมินโดยผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ เด็กประเมินตนเอง เฉพาะในด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง

ตอนที่ 3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาพฤติกรรม กับ อายุ เศรษฐฐานะของครอบครัว (นำรายได้ครอบครัว/เดือน มาเป็นตัวแทนการวิเคราะห์) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (นำเกรดเฉลี่ย และเกรดวิชาภาษาไทย มาเป็นตัวแทนการวิเคราะห์) ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Coefficient Correlation ผลเป็นดังนี้

ปัจจัยอายุ

ผู้ปกครองประเมิน และครูประเมิน ไม่พบว่าปัจจัยอายุมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับปัญหาพฤติกรรมต่างๆ ส่วนเด็กประเมินตนเอง พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึงในเด็กที่มีอายุมากขึ้น มีการประเมินตนเองว่ามีปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น

ปัจจัยเศรษฐกิจ

จากเด็กประเมินตนเอง ไม่พบว่าปัจจัยเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับปัญหาพฤติกรรมต่างๆ แต่จากผู้ปกครองประเมินพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง หมายถึง ครอบครัวยุคใหม่มีฐานะดีกว่า มีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมากกว่า และจากการประเมินของครู พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมเกร่ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง และมีความสัมพันธ์เชิงลบ กับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม หมายความว่า ครอบครัวยุคใหม่มีฐานะดีกว่า มีปัญหาพฤติกรรมเกร่ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง มากกว่า และมีจุดแข็งด้านสัมพันธภาพทางสังคมน้อยกว่า

ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

เกรดเฉลี่ย

การประเมิน โดยผู้ปกครอง พบว่าเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร่ พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม และมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคม หมายความว่า เด็กที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า มีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร่ พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรมน้อยกว่าเด็กที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า และมีจุดแข็งด้านสัมพันธภาพทางสังคมมากกว่าด้วย

การประเมิน โดยครู พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม พฤติกรรมด้านอารมณ์ เกร่ และความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายความว่า เด็กที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า มีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม พฤติกรรมด้านอารมณ์ พฤติกรรมเกร่ และความสัมพันธ์กับเพื่อน น้อยกว่าเด็กที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า

เด็กประเมินตนเอง พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ พฤติกรรม ด้านสัมพันธ์สภาพทางสังคม หมายความว่า เด็กที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่ามีจุดแข็งด้านสัมพันธ์สภาพทาง สังคมมากกว่า

เกรควิชาภาษาไทย

การประเมิน โดยผู้ปกครอง และครูพบว่าเกรควิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติกับ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม หมายความว่าเด็กที่มีเกรควิชาภาษาไทยสูงกว่า มีปัญหา พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมเกร พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนรวมปัญหา พฤติกรรมน้อยกว่าเด็กที่มีเกรดน้อยกว่า และจากการประเมิน โดยครู พบว่าเกรควิชาภาษาไทยมี ความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ พฤติกรรมด้านอารมณ์ หมายความว่าเด็กที่มีเกรด วิชภาษาไทยสูงกว่า มีปัญหาพฤติกรรมด้านอารมณ์น้อยกว่า

เด็กประเมินตนเองพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรม เกร และมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ พฤติกรรมด้านสัมพันธ์สภาพทางสังคม หมายความว่า เด็กที่มีเกรดวิชาภาษาไทยสูงกว่า มีจุดแข็งด้านสัมพันธ์สภาพทางสังคมมากกว่า และมี ปัญหาพฤติกรรมเกรน้อยกว่ากลุ่มที่มีเกรดน้อยกว่า

ตอนที่ 3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศของนักเรียน และสภาพครอบครัว ต่อปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน ด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test

ปัจจัยเพศ

การประเมิน โดยผู้ปกครอง พบว่า เด็กผู้ชายมีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง และค่า คะแนนรวมปัญหาพฤติกรรม มากกว่าเด็กผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากเด็กประเมิน ตนเองพบว่า เด็กผู้ชายมีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมเกร มากกว่าเด็กผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ส่วนการประเมิน โดยครูไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยสภาพครอบครัว

การประเมิน โดยครูพบว่า สภาพครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือ เสียชีวิต มีค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านอารมณ์ มากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการประเมิน โดยผู้ปกครอง และเด็กประเมินตนเอง ไม่พบว่ามีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมด้านต่างๆที่ได้จากการ ประเมิน กับ ความรู้สึกว่ามีปัญหาจากการประเมิน โดยกลุ่มผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ได้ผลดังนี้

การประเมิน โดยผู้ปกครอง พบว่า ปัจจัยคะแนนปัญหาพฤติกรรม สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามคือ ความรู้สึกว่ามีปัญหา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ 0.309 หมายความว่า ถ้าทราบการเปลี่ยนแปลงของค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมต่างๆ สามารถพยากรณ์ความรู้สึกว่ามีปัญหาของผู้ปกครองผู้ประเมินได้ ร้อยละ 30.9 โดยพฤติกรรมที่มีผลต่อความรู้สึกว่ามีปัญหาคือ พฤติกรรมเกรเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมด้านอารมณ์

การประเมิน โดยครู พบว่า ปัจจัยคะแนนปัญหาพฤติกรรม ไม่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามคือ ความรู้สึกว่ามีปัญหา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เด็กประเมินตนเอง พบว่า ปัจจัยคะแนนปัญหาพฤติกรรม สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามคือ ความรู้สึกว่ามีปัญหา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ 0.184 หมายความว่า ถ้าทราบการเปลี่ยนแปลงของค่าคะแนนปัญหาพฤติกรรมต่างๆ สามารถพยากรณ์ความรู้สึกว่ามีปัญหาของผู้ปกครองผู้ประเมินได้ ร้อยละ 18.4 โดยพฤติกรรมที่มีผลต่อความรู้สึกว่ามีปัญหาคือ พฤติกรรมเกรเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง โดยที่พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมีผลเชิงลบ

อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษาปัญหาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรมในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน SDQ พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในกลุ่มปกติ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานเด็กไทยของกรมสุขภาพจิต (2549) จากผู้ประเมินทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ผู้ปกครอง ครู และเด็กประเมินตนเอง แสดงว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉลี่ยแล้วไม่มีปัญหาพฤติกรรม แต่ควรต้องดูแล และวิเคราะห์เพิ่มเติมในเด็กที่มีคะแนนที่ตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา ในปัญหาพฤติกรรมแต่ละด้าน
2. ผู้ประเมิน จากการศึกษาพบว่าเด็กประเมินตนเองมีความสัมพันธ์กับครูประเมินมากกว่าผู้ปกครองประเมิน ในเกือบทุกด้าน ยกเว้นพฤติกรรมด้านอารมณ์ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาการประเมินพฤติกรรมของเด็กในคลินิกจิตเวชในเยอรมัน โดยศึกษาในกลุ่มเด็กอายุ 11-17 ปี จำนวน 214 คน (Andreas Becker, Nicola Hagenberg, Veit Roessner, Wolfgang Woerner, & Aribert Rothenberger, 2004) พบว่า เด็กประเมินได้สอดคล้องกับ การประเมินโดยผู้ปกครองและครู ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการประเมินโดยผู้ปกครอง มากกว่าการประเมินโดยครู การศึกษานี้ทำใน

กลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งกับเด็กได้ อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การประเมินของผู้ปกครองไม่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม ใดก็ตามในการศึกษานี้ ไม่ได้มีการประเมินความเที่ยงตรงของการประเมิน

3. ปัจจัยอายุ จากการศึกษา เด็กประเมินตนเองพบว่าอายุของเด็กมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการประเมินพฤติกรรมของเด็กในคลินิกจิตเวชในเยอรมัน โดยศึกษาในกลุ่มเด็กอายุ 11-17 ปี จำนวน 214 คน (Andreas Becker et al, 2004) พบว่าในชุดเด็กประเมินตนเองวัยรุ่นตอนปลายประเมินตนเองว่ามีปัญหาพฤติกรรมด้านอารมณ์ และสัมพันธ์ทางสังคม มากกว่าในเด็กที่อายุน้อยกว่า และจากการศึกษาพฤติกรรมเด็กในชุมชน จำนวน 930 คน อายุระหว่าง 6-16 ปี โดยให้ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน (Wolfgang Woerner et al, 2004) พบว่าเด็กที่โตกว่า จะมีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง น้อยกว่าเด็กที่อายุน้อยกว่า ซึ่งไม่พบปัจจัยความแตกต่างของพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในการศึกษานี้ อาจเป็นจากการที่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้เป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีอายุใกล้เคียงกันคือ 13-16 ปี

อนึ่งในการตัดเกณฑ์แบ่งกลุ่มตามคะแนนด้านต่างๆ เป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา หรือไม่มีจุดแข็งนั้น ไม่มีการจัดแบ่งตามอายุ ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันตามหลักของพัฒนาการ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าในอนาคต น่าจะมีการศึกษาแบ่งเกณฑ์ตามกลุ่มอายุต่อไป

4. ปัจจัยเศรษฐกิจ จากการศึกษา การประเมินโดยผู้ปกครอง พบว่าปัจจัยเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง หมายความว่า ครอบครัวที่ยังมีฐานะดี ยังมีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาพฤติกรรมเด็กในชุมชน จำนวน 930 คน อายุระหว่าง 6-16 ปี โดยให้ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน (Wolfgang Woerner et al, 2004) ที่พบว่าในกลุ่มที่มีเศรษฐกิจน้อยกว่า จะยังมีปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง พฤติกรรมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และคะแนนปัญหาพฤติกรรมรวม ซึ่งอาจเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและสังคม

5. ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การศึกษานี้จากชุดผู้ปกครองและครูประเมิน พบว่าเด็กที่มีผลการเรียนเฉลี่ย และความเข้าใจด้านภาษาต่ำกว่า สัมพันธ์กับการมีปัญหาพฤติกรรมมากขึ้น เกือบทุกด้าน ยกเว้นพฤติกรรมด้านอารมณ์ในชุดผู้ปกครองประเมิน สอดคล้องกับการศึกษาในออสเตรเลียในปี 2001 โดย Wolfgang Woerner, Bacy Fleitlich-Bilyk, Rhonda Martinussen, Janet Fletcher, Giulietta Cucchiario, Paulo Dalgalarondo, Mariko Lui, & Rosemary Tannock, 2004 ซึ่งศึกษาการประเมินเด็ก โดยมีการใช้ SDQ เปรียบเทียบกับคะแนนวิชาการใช้ภาษา เพื่อค้นหาปัญหาการเรียนรู้อันของเด็ก กลุ่มตัวอย่าง 129 คน อายุเฉลี่ย 7.3 ปี พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างปัญหาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งกับคะแนนวิชาการใช้ภาษา

ซึ่งเป็นประเด็นน่าสนใจว่า มีอีกทางหนึ่งที่จะสามารถป้องกัน หรือลดปัญหาพฤติกรรมได้ โดยการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ การเข้าใจภาษา การสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

6. ความรู้สึกว่าเป็นปัญหา จากการศึกษานี้ พบว่าคะแนนปัญหาพฤติกรรม สามารถพยากรณ์ความรู้สึกว่ามีปัญหา ในผู้ปกครองประเมินมากถึง ร้อยละ 30.9 และในเด็กประเมินตนเอง ร้อยละ 18.4 แต่ไม่สามารถพยากรณ์ความรู้สึกว่ามีปัญหาในครูได้ เมื่อเทียบกับการศึกษาเกณฑ์คะแนนมาตรฐานแบบประเมินพฤติกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สาโรช คำรัตน์, 2544) ซึ่งศึกษาในเด็กอายุ 6-18 ปี จำนวน 3,668 คน พบว่าคะแนนปัญหาพฤติกรรม สามารถพยากรณ์ความรู้สึกว่ามีปัญหา ได้ทุกระดับของผู้ประเมิน โดยมีความสามารถในการทำนาย ของผู้ปกครอง ครู และเด็ก ร้อยละ 10.8, 17 และ 9.6 ตามลำดับ ในการศึกษาี้ความรู้สึกว่าเป็นปัญหาของผู้ปกครองอาจจะชัดเจนกว่ากลุ่มอื่น อาจเกิดเนื่องจากเด็กในกลุ่มนี้เป็นเด็กพิเศษที่ผู้ปกครองมักจะกังวลมากกว่าเด็กทั่วไป

7. การประเมินพฤติกรรมเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีข้อแตกต่างจากเด็กทั่วไป โดยเด็กทั่วไปอาจใช้ผู้ปกครองเป็นหลักในการประเมิน เนื่องจากใกล้ชิด และมองเห็นปัญหาของเด็กได้ใกล้เคียงมากที่สุด แต่ในเด็กกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารกับเด็กได้ชัดเจนเท่าครู แต่อย่างไรก็ตามก็มีมุมมองในส่วนของผู้ปกครองที่สำคัญ ในการนำมาวิเคราะห์ปัญหาของเด็ก ดังนั้นในเด็กกลุ่มนี้การประเมินพฤติกรรมควรใช้ผู้ประเมินทั้งผู้ปกครอง ครู และเด็กในกรณีเด็กโต

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และความเข้าใจภาษา มีผลต่อพฤติกรรม ดังนั้น การเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ การเข้าใจภาษา การสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นอีกทางหนึ่งที่จะสามารถป้องกัน หรือลดปัญหาพฤติกรรมได้
2. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า สภาพครอบครัว มีผลต่อปัญหาพฤติกรรมช่วยยืนยัน ว่าการรณรงค์สนับสนุน ให้สังคมเป็นสังคมที่มีครอบครัวที่อบอุ่น บิดามารดาพร้อมหน้ากัน น่าจะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมของเด็กได้
3. การใช้แบบประเมินกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรระมัดระวังในการประเมิน และการแปลผล เนื่องจากอาจมีความคลาดเคลื่อนในการสื่อความหมาย และความเข้าใจในบริบทของข้อความอย่างลึกซึ้ง

4. การประเมินพฤติกรรมเด็ก โดยใช้แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน สามารถนำผลที่ได้มาใช้ในการป้องกันปัญหา และส่งเสริมสุขภาพจิต เพื่อรู้และเข้าใจในรายละเอียดของปัญหาพฤติกรรม นำไปสู่การป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็นต่อไป

5. การประเมินพฤติกรรมเด็ก โดยใช้แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน ในเด็กที่มีลักษณะพิเศษ เช่น มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความแตกต่างจากเด็กทั่วไป จึงน่าที่จะมีการศึกษาหาเกณฑ์มาตรฐาน และความเที่ยงของแบบประเมินเพื่อใช้สำหรับเด็กกลุ่มพิเศษต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2545). *แบบประเมินและคัดกรองพัฒนาการและสุขภาพจิตเด็ก*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กรมสุขภาพจิต. (2546). *แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ)*. ม.ป.ท.
- กรมสุขภาพจิต. (กำลังอยู่ระหว่างการตีพิมพ์). *เกณฑ์เฉลี่ยของแบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน (Strengths and Difficulties Questionnaire)*.
- ทัตสนี นุชประยูร, และเดิมศรี ชำนิจารกิจ (บรรณาธิการ). (2541). *สถิติในการวิจัยทางการแพทย์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ์. (2549). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย Statistical Analysis for Research A Step by Step Approach*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จามจรีโปรดักท์.
- พิมพ์พรรณ วรชุตินทร. (2542). *จิตวิทยาเด็กพิเศษ*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- สมพร สุทัศนีย์, ม.ร.ว. (2545). *การทดสอบทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาโรช คำรัตน์. (2544). *การศึกษาเกณฑ์คะแนนมาตรฐานแบบประเมินพฤติกรรม SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. รายงานการวิจัย โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สุภาวดี ประคุณหังสิต, และสมยศ คุณจักร. (2544). *ตำราโสต ศอ นาสิกวิทยา*. กรุงเทพฯ : บริษัท โอลิสติก พับลิชชิ่ง จำกัด.
- Becker, A., Woerner, W., Hasselhorn, M., Banaschewski, T., & Rothenberger, A. (2004). Validation of the parent and teacher SDQ in a clinical sample. *European Child & Adolescent Psychiatry, 13* (supplement 2), 11-16.
- Becker, A., Hagenberg, N., Roessner, V., Woerner, W., & Rothenberger, A. (2004). Evaluation of the self-reported SDQ in a clinical setting: Do self-reports tell us more than rating by adult informants? *European Child & Adolescent Psychiatry, 13* (supplement 2), 17-24.
- Goodman, R. (1997). The Strengths and Difficulties Questionnaire: A Research Note. *Journal of Child Psychology and Psychiatry and Allied Disciplines, 38*:581-586.

- Goodman, R., Ford, T., Simmons, H., Gatward, R., & Meltzer, H. (2000). Using the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) to screen for child psychiatric disorders in a community sample. *The British Journal of Psychiatry*, 177: 534-539.
- Goodman, R., Ford, T., Corbin, T., & Meltzer, H. (2004). Using the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) multi-informant algorithm to screen looked-after children for psychiatric disorders. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 13 (supplement 2), 25-31.
- Moore, D.F. (2001). *Educating the Deaf Psychology, Principles and Practices*. (5th ed.). New York : Houghton Mufflin Company.
- Naeem, U. (2001). Mental Health of Children with Hearing Deficits. [Machinereadable data file].
- Polat, F. (2003). Factors Affecting Psychosocial Adjustment of Deaf Students. *Journal of Deaf Studies and Deaf Education* [On-line], 8(3), 325-339. Abstract from ://www.
- Woerner, W., Becker, A., & Rothenberger, A. (2004). Normative data and scale properties of German parent SDQ. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 13 (supplement 2), 3-10.
- Woerner, W., Fleitlich-Bilyk, B., Martinussen, R., Fletcher, J., Cucchiaro, G., Dalgarrondo, P., Lui, M., & Tannock, R. (2004). The Strengths and Difficulties Questionnaire overseas: Evaluations and applications of the SDQ beyond Europe. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 13 (supplement 2), 47-54.
- Fact sheet: SDQ. [Online]. Available: <http://www.sdqinfo.com>
- Fact sheet: SDQ. [Online]. Available: <http://www.sdqscore.net>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน
Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ)

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน

Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ)

ทำเครื่องหมาย X ในช่อง ได้ข้อความ ไม่จริง จริงบ้าง จริงแน่นอน เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อความ กรุณาตอบทุกข้อ

ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงกับพฤติกรรมของเด็กที่เกิดขึ้นในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

ชื่อ เด็ก..... เพศของเด็ก ชาย

วัน เดือน ปีเกิดของเด็ก.....อายุของเด็ก.....ปี หญิง

	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
1. ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น	☐	☐	☐
2. อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้นาน	☐	☐	☐
3. บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ	☐	☐	☐
4. เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ขนม ของเล่น ดินสอ ฯลฯ)	☐	☐	☐
5. แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน	☐	☐	☐
6. ค่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง	☐	☐	☐
7. โดยปกติแล้ว เชื่อฟัง ทำตามผู้ใหญ่บอก	☐	☐	☐
8. มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย	☐	☐	☐
9. ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายใจหรือเจ็บป่วย	☐	☐	☐
10. หลุกหลิก หรือเดินไปเดินมาตลอดเวลา	☐	☐	☐
11. มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน	☐	☐	☐
12. มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ	☐	☐	☐
13. ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ	☐	☐	☐
14. โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น	☐	☐	☐
15. วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ	☐	☐	☐
16. วิดกกังวลหรือติดแฉเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ เสียความมั่นใจง่าย	☐	☐	☐
17. ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า	☐	☐	☐
18. พุดบดหรือขี้โกงบ่อยๆ	☐	☐	☐
19. ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก	☐	☐	☐
20. มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (พ่อแม่ ครู เด็กอื่น)	☐	☐	☐
21. คิดก่อนทำ	☐	☐	☐
22. ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น	☐	☐	☐
23. เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น	☐	☐	☐
24. มีความกลัวหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย	☐	☐	☐
25. มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ	☐	☐	☐

โปรดกรอกเพิ่มเติมถ้าคุณมีความเห็นอื่น.....

(โปรดพลิกหน้าถัดไป)

โดยรวมคุณคิดว่าเด็กมีปัญหาในด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่นด้านใดด้านหนึ่งหรือไม่

ไม่มี ปัญหา	มีปัญหา เล็กน้อย	มีปัญหา ชัดเจน	มีปัญหา อย่างรุนแรง
☐	☐	☐	☐

ถ้าคุณตอบ "มีปัญหา....." โปรดตอบข้อ 1) - 4) ต่อไปนี้ด้วย

1) ปัญหาที่มี เกิดขึ้นมานานเท่าไรแล้ว

น้อยกว่า 1 เดือน	1-5 เดือน	6-12 เดือน	มากกว่า 1 ปี
☐	☐	☐	☐

2) เด็กรู้สึกหงุดหงิดหรือไม่สบายใจกับปัญหาที่มีหรือไม่

ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
☐	☐	☐	☐

3) ปัญหาที่มี กระทบชีวิตประจำวันของเด็กในด้านต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่

	ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
ความเป็นอยู่ที่บ้าน	☐	☐	☐	☐
การคบเพื่อน	☐	☐	☐	☐
การเรียนในห้องเรียน	☐	☐	☐	☐
กิจกรรมยามว่าง	☐	☐	☐	☐

4) ปัญหาที่มี ทำให้คุณหรือครอบครัวเกิดความยุ่งยากหรือไม่

ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
☐	☐	☐	☐

ลายเซ็น..... วันที่.....

โปรดระบุความสัมพันธ์กับเด็ก (พ่อ/แม่/อื่นๆ).....

โปรดตรวจสอบอีกครั้งว่าท่านตอบครบทุกข้อ
ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบประเมินนี้

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน

Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ)

ทำเครื่องหมาย X ในช่อง ได้ข้อความ ไม่จริง จริงบ้าง จริงแน่นอน เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อคำถาม กรุณาตอบทุกข้อ ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงกับพฤติกรรมของเด็กที่เกิดขึ้นในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา หรือในช่วงปีการศึกษา

ชื่อเด็ก..... เพศของเด็ก ชาย

วัน เดือน ปีเกิดของเด็ก..... อายุของเด็ก.....ปี หญิง

	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
1. ใส่ใจกับความรู้สึกของผู้อื่น	☐	☐	☐
2. อยู่ไม่สุข เคลื่อนไหวมาก ไม่สามารถอยู่นิ่งได้นาน	☐	☐	☐
3. บ่นปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ	☐	☐	☐
4. เต็มใจแบ่งปันกับเด็กอื่น (ขนม ของเล่น ดินสอ ฯลฯ)	☐	☐	☐
5. แผลงฤทธิ์บ่อย หรืออารมณ์ร้อน	☐	☐	☐
6. ค่อนข้างอยู่โดดเดี่ยว มักเล่นตามลำพัง	☐	☐	☐
7. โดยปกติแล้ว เชื่อฟัง ทำตามผู้ใหญ่บอก	☐	☐	☐
8. มีความกังวลหลายเรื่อง ดูเหมือนกังวลบ่อย	☐	☐	☐
9. ช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายใจหรือเจ็บป่วย	☐	☐	☐
10. หลุกหลิก หรือเดินไปเดินมาตลอดเวลา	☐	☐	☐
11. มีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน	☐	☐	☐
12. มีเรื่องต่อสู้หรือรังแกเด็กอื่นบ่อยๆ	☐	☐	☐
13. ไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อยๆ	☐	☐	☐
14. โดยทั่วไปเป็นที่ชอบพอของเด็กอื่น	☐	☐	☐
15. วอกแวกง่าย ไม่มีสมาธิ	☐	☐	☐
16. วิดกกังวลหรือติดแงเมื่ออยู่ในสถานการณใหม่ เสียความมั่นใจง่าย	☐	☐	☐
17. ใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า	☐	☐	☐
18. พูดปดหรือขี้โกงบ่อยๆ	☐	☐	☐
19. ถูกเด็กคนอื่นแกล้งหรือรังแก	☐	☐	☐
20. มักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (พ่อแม่ ครู เด็กอื่น)	☐	☐	☐
21. คิดก่อนทำ	☐	☐	☐
22. ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่น	☐	☐	☐
23. เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กอื่น	☐	☐	☐
24. มีความกลัวหลายเรื่อง หวาดกลัวง่าย	☐	☐	☐
25. มีสมาธิในการติดตามทำงานจนเสร็จ	☐	☐	☐

โปรดกรอกเพิ่มเติมถ้าคุณมีความเห็นอื่น.....

(โปรดพลิกหน้าถัดไป)

โดยรวมคุณคิดว่าเด็กมีปัญหาในด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่นด้านใดด้านหนึ่งหรือไม่

ไม่มีปัญหา	มีปัญหาเล็กน้อย	มีปัญหาชัดเจน	มีปัญหาอย่างรุนแรง
☐	☐	☐	☐

ถ้าคุณตอบ "มีปัญหา....." โปรดตอบข้อ 1) - 4) ต่อไปนี้ด้วย

1) ปัญหาที่มี เกิดขึ้นมานานเท่าไรแล้ว

น้อยกว่า 1 เดือน	1 - 5 เดือน	6 - 12 เดือน	มากกว่า 1 ปี
☐	☐	☐	☐

2) เด็กรู้สึกหงุดหงิดหรือไม่สบายใจกับปัญหาที่มีหรือไม่

ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
☐	☐	☐	☐

3) ปัญหาที่มี รบกวนชีวิตประจำวันของเด็กในด้านต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่

	ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
การคบเพื่อน	☐	☐	☐	☐
การเรียนในห้องเรียน	☐	☐	☐	☐

4) ปัญหาที่มี ทำให้คุณหรือชั้นเรียนเกิดความยุ่งยากหรือไม่

ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
☐	☐	☐	☐

ในแต่ละสัปดาห์เด็กคนนี้อยู่กับคุณโดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมง (โปรดระบุ)..... ชั่วโมง

ลายเซ็น..... วันที่.....

โปรดระบุความสัมพันธ์กับเด็ก (ครูประจำชั้น/อื่นๆ).....

โปรดตรวจสอบอีกครั้งว่าท่านตอบครบทุกข้อ
ขอคุณที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบประเมินนี้

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน

Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ)

ทำเครื่องหมาย X ในช่อง ได้ข้อความ ไม่จริง จริงบ้าง จริงแน่นอน เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อความ กรุณาตอบทุกข้อ
ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

ชื่อ.....

เพศ ชาย

วัน เดือน ปีเกิด..... อายุ.....ปี

 หญิง

	ไม่จริง	จริงบ้าง	จริงแน่นอน
1. ฉันพยายามทำดีต่อผู้อื่น ฉันใส่ใจความรู้สึกของผู้อื่น	☐	☐	☐
2. ฉันอยู่ไม่สุข ฉันไม่สามารถอยู่นิ่งได้นาน	☐	☐	☐
3. ฉันปวดศีรษะ ปวดท้องหรือคลื่นไส้บ่อยๆ	☐	☐	☐
4. โดยปกติแล้ว ฉันแบ่งปันกับผู้อื่น (อาหาร เกมส์ ปากกา ฯลฯ)	☐	☐	☐
5. ฉันโกรธรุนแรงและมักควบคุมอารมณ์ไม่ได้	☐	☐	☐
6. ฉันมักอยู่กับตัวเอง ฉันมักเล่นคนเดียวหรืออยู่ตามลำพัง	☐	☐	☐
7. โดยปกติแล้ว ฉันทำตามที่คุณอื่นบอก	☐	☐	☐
8. ฉันกังวลมาก	☐	☐	☐
9. ฉันช่วยเหลือถ้ามีใครบาดเจ็บ ไม่สบายใจหรือเจ็บป่วย	☐	☐	☐
10. ฉันหยุดหยิก หรือเดินไปเดินมาตลอดเวลา	☐	☐	☐
11. ฉันมีเพื่อนสนิทอย่างน้อยหนึ่งคน	☐	☐	☐
12. ฉันมีเรื่องต่อสู้บ่อยๆ ฉันบังคับให้ผู้อื่นทำตามที่ฉันต้องการได้	☐	☐	☐
13. ฉันมักไม่มีความสุข เศร้าหรือร้องไห้บ่อย	☐	☐	☐
14. คนอื่นในวัยเดียวกับฉันมักชอบฉัน	☐	☐	☐
15. ฉันวอกแวกง่าย ฉันมีความลำบากที่จะใช้สมาธิ	☐	☐	☐
16. ฉันวิตกกังวลเมื่ออยู่ในสถานการณ์ใหม่ๆ ฉันเสียความมั่นใจง่าย	☐	☐	☐
17. ฉันใจดีกับเด็กที่อายุน้อยกว่า	☐	☐	☐
18. ฉันถูกกล่าวหาว่า พูดปดหรือขี้อิจฉาบ่อยๆ	☐	☐	☐
19. เด็กคนอื่นๆ แก่งแย่งหรือรังแกฉัน	☐	☐	☐
20. ฉันมักอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (พ่อแม่ ครู เด็ก)	☐	☐	☐
21. ฉันคิดก่อนทำ	☐	☐	☐
22. ฉันเอาของที่ไม่ใช่ของฉันออกไปจากบ้าน โรงเรียนหรือที่อื่น	☐	☐	☐
23. ฉันเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเข้ากับเด็กวัยเดียวกัน	☐	☐	☐
24. ฉันมีความกลัวหลายอย่าง ฉันหวาดกลัวง่าย	☐	☐	☐
25. ฉันทำงานที่ทำอยู่ได้เสร็จ ฉันมีสมาธิดี	☐	☐	☐

โปรดกรอกเพิ่มเติมถ้าคุณมีความเห็นอื่น.....

(โปรดพลิกหน้าถัดไป)

โดยรวมคิดว่าตัวเองมีปัญหาในด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่นด้านใดด้านหนึ่งหรือไม่

ไม่มีปัญหา	มีปัญหาเล็กน้อย	มีปัญหาชัดเจน	มีปัญหาอย่างรุนแรง
☐	☐	☐	☐

ถ้าคุณตอบ "มีปัญหา....." โปรดตอบข้อ 1) - 4) ต่อไปนี้ด้วย

1) ปัญหาที่มี เกิดขึ้นมานานเท่าไรแล้ว

น้อยกว่า 1 เดือน	1 - 5 เดือน	6 - 12 เดือน	มากกว่า 1 ปี
☐	☐	☐	☐

2) คุณรู้สึกหงุดหงิดหรือไม่สบายใจกับปัญหาที่มีหรือไม่

ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
☐	☐	☐	☐

3) ปัญหาที่มี รบกวนชีวิตประจำวันของคุณในด้านต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่

	ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
ความเป็นอยู่ที่บ้าน	☐	☐	☐	☐
การคบเพื่อน	☐	☐	☐	☐
การเรียนในห้องเรียน	☐	☐	☐	☐
กิจกรรมยามว่าง	☐	☐	☐	☐

4) ปัญหาที่มี ทำให้คนรอบข้างเกิดความยุ่งยากหรือไม่ (ครอบครัว เพื่อน ครู ฯลฯ)

ไม่เลย	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
☐	☐	☐	☐

ลายเซ็น..... วันที่

โปรดตรวจสอบอีกครั้งว่าท่านตอบครบทุกข้อ
ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือกรอกแบบประเมินนี้

ภาคผนวก ข

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยบูรพา

1. โครงการวิจัย

ภาษาไทย

การศึกษาลักษณะพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียน
โสตศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก The Strengths and
Difficulties Questionnaire :SDQ

2. ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : พญ.รอมร แยมประทุม

3. หน่วยงานที่สังกัด : ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ได้พิจารณารายละเอียดโครงการวิจัย เรื่องดังกล่าว
ข้างต้นแล้ว ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

- 1) เคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างการวิจัย
- 2) วิธีการที่เหมาะสมในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วม
โครงการการวิจัย (Informed consent) รวมทั้งการปกป้องสิทธิประโยชน์ และ
รักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย
- 3) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย
ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิต หรือ ไม่มีชีวิต

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มีมติเห็นชอบ ดังนี้

(/) รับรองโครงการวิจัย

() ไม่รับรอง

5. วันที่ให้การรับรอง : 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

ลงนาม

(ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ พันธุ์วัฒนา)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
งานส่งเสริมการวิจัย กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

เพื่อเป็นการคุ้มครอง และปกป้องต่อตัวอย่างที่จะดำเนินการวิจัยทั้งที่เป็นมนุษย์ สัตว์ พืช วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินงานวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา และให้การดำเนินการวิจัยถูกต้องตามหลักจริยธรรม หลักสิทธิมนุษยชน และจรรยาบรรณนักวิจัย โดยพิจารณาและให้ความเห็นประเด็นจริยธรรมของโครงการวิจัย ในมนุษย์ สัตว์ พืช วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงานที่สังกัด
1.	ศ.ดร.สมศักดิ์ พันธุ์วัฒนา	ประธานกรรมการ	สำนักงานอธิการบดี
2.	ศ.ดร.นพ.ศาสตรี เสาวคนธ์	รองประธานกรรมการ	คณะสาธารณสุขศาสตร์
3.	นพ.วรินทร์ อุนากุล	กรรมการ	คณะแพทยศาสตร์
4.	ดร.พิศมัย หอมจำปา	กรรมการ	คณะสาธารณสุขศาสตร์
5.	ดร.สมโภชน์ อนนตสุข	กรรมการ	คณะศึกษาศาสตร์
6.	ผศ.ดร.วุฒิชัย สุนทรสมัย	กรรมการ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
7.	ดร.วรเทพ มุฑรารณ	กรรมการ	สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล
8.	นางสาวสุชาดา มณีสุธรรม	กรรมการ	งานวินัยและนิติกร กองการเจ้าหน้าที่
9.	รศ.ดร.วรรณิ์ เดียวอิสเรศ	กรรมการและเลขานุการ	สำนักงานอธิการบดี
10.	นางสาวกฤษณา วีระญาโณ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	งานส่งเสริมการวิจัย กองบริการการศึกษา
11.	นางสาวรุ่งนภา มานะ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	งานส่งเสริมการวิจัย กองบริการการศึกษา